

Răspîndirea științei la sate

Prin însăși menirea ei, de a contribui la formarea unei concepții științifice despre lume și de a informa pe sate despre noile cuceriri ale științei, propaganda științifică ocupă un loc însemnat în munca cultural-educativă din mediul rural.

Cu toate realizările obținute în răspîndirea cunoștințelor științifice la sate atât în privința lărgirii sferei de cuprindere, a diversificării formelor prin care acționează (conferințe, brigăzi științifice, simpozioane, almanahuri și experiențe științifice etc.) cât și a atragerii unui mare număr de intelectuali, în acest domeniu important de activitate s-au acumulat și se mai mențin în unele locuri fenomene și procedee care scad atracția și eficiența ei.

Practica de ani de zile de a trimite conferințe de la centru a lăsat urme adânci, a contribuit la înrădăcinarea formalismului în acest sector, transformînd pe unii activiști culturali în simpli mînuitori și administratori, iar pe conferențieri în cititori de texte. Trimiterea conferențiarilor la sate, chiar cu texte foarte bune, dar fără să se cunoască dorințele, preocupările și nivelul auditoriului s-a soldat de cele mai multe ori — cu toată bunăvoința organizatorilor și a conferențiarilor — cu rezultate slabe.

Măsurile luate de Direcția răspîndirii cunoștințelor cultural-științifice din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă de a difuza numai tematica conferințelor și mai ales introducerea unei forme noi a montajului audio-vizual și alte asemenea acțiuni se înscriu pe linia eforturilor de a elimina din propaganda științifică formalismul, șablonul și monotonia, de a o face mai atrăgătoare și de a o ridica la nivelul exigențelor spirituale ale auditoriului. Montajul audio-vizual îmbină virtuțile și calitățile conferinței cu mijloacele moderne de comunicare în masă. El conține un plan tematic (idei principale) pe care conferențierii îl pot dezvolta în funcție de cerințele și nivelul ascultătorilor. Montajul cuprinde, de asemenea, un set de diapositive și o bandă de magnetofon cu ilustrația sonoră. Montajul audio-vizual Anul revoluționar 1948 în România, trimis în județe, a fost primit cu multă satisfacție, iar manifestările ținute pe baza lui s-au bucurat de succes în multe localități. Cel intitulat Omul și Universul cuprinde circa 30 de diapositive (imaginea alegorică a Universului după egipteni, schema sistemului geocentric al lui Ptolomeu și schema sistemului heliocentric al lui Copernic, racheta cosmică la lansare, Pământul văzut de la 850 km altitudine, schema unui zbor în Lună etc.) și o bandă de magnetofon, pe care sînt imprimate concepțiile și părerile unor oameni de știință de seamă despre Univers.

Se știe ce interes mare stîrnesc la sate noutățile științifice, cât de mult îi atrag pe oameni manifestările care le comunică lucruri încă neștiute. Din păcate multe cămine culturale nu se preocupă în mod serios de satisfacerea acestei cerințe a sâtenilor. În destule locuri se repetă în mod supărător, de multă vreme, aceleași conferințe științifice și nu e de mirare că ele nu atrag auditorul. De ce să vină bunăoară oamenii

I. RADU

(Continuare în pag. a 2-a)

CITĂ IARBĂ-I PE PĂȘUNI?

(pag. a 3-a)

DIN SUMAR EXAMENUL ȘI VISUL

de Petru VINTILA

(pag. a 5-a)

Biochimistele Sanda Rădulescu și Doina Popescu de la Institutul de Biochimie al Academiei R.S. România cercetînd metabolismul plantelor

Răspîndirea științei la sate

(Urmare din pag. 1)

La cămin dacă sînt siliți să asculte de zeci de ori aceleași conferințe: Somnul și visele. De ce bate vinul? Cum se formează norii? Ce interes mai pot stîmni experiențele științifice ca: producerea fulgerului, a tunetului etc., repetate la nesfîrșit?

În epoca noastră, știința se dezvoltă într-un ritm ulmitor de rapid, necunoscut pînă acum în istoria omenirii. Apare deci evidentă necesitatea de a aduce la cunoștința oamenilor în mod operativ noutățile din diferite domenii. Radioul și televiziunea rezolvă această sarcină, ceea ce nu trebuie să excludă însă o explicație mai largă, mai amănunțită, la nivelul diferitelor categorii de oameni, a noilor cuceriri ale științei. Multe cămine culturale se preocupă de acest lucru, organizează manifestări și discuții pe marginea emisiunilor științifice ale televiziunii.

Se aude în ultima vreme deseori păreri, mai ales acolo unde propaganda științifică se desfășoară foarte slab, că în acest domeniu e mai bine ca așezămintele culturale să se rezume la vizionările emisiunilor științifice de pe micul ecran. Televizorul reprezintă într-adevăr un mijloc modern, deosebit de atractiv de culturalizare și informare. Dar conferința și alte manifestări au unele avantaje pe care televizorul nu le posedă. Acțiunile cu caracter științific ale căminelor culturale se organizează ținîndu-se cont de cerințele locale, de preocupările și nivelul diferitelor categorii de oameni, cărora li se adresează. Televizorul și alte mijloace moderne de comunicație în masă trebuie incluse în mod organic în activitatea așezămintelor de cultură, în munca ce se desfășoară pentru educarea științifică a sătenilor. În ultima vreme, Televiziunea, cu concursul Direcției răspîndirii cunoștințelor culturale-științifice din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, organizează unele emisiuni, cum este, de pildă, emisiunea *Teleuniversitate*, care pot fi foarte bine folosite de căminele culturale în activitatea lor de răspîndire a cunoștințelor științifice.

O problemă acută în propaganda științifică de la sate este aceea a materialului intuitiv, de ilustrare. Îmbunătățirea acestei activități necesită folosirea pe o scară mai largă a mijloacelor moderne, a aparatului de proiecție, magnetofonului, filmelor și diafilmelor, precum și a diferitelor aparate de experiență, a planșelor etc. Din păcate filmele științifice de scurt metraj și documentarele sînt slab folosite. Circulația lor în mediul rural este nesatisfăcătoare, ne mai vorbind de faptul că unele dintre ele sînt învechite și depășite.

Diversificarea preocupărilor populației de la sate, îndeosebi a tineretului, pentru variate domenii ale științei și tehnicii ridică în fața căminelor culturale necesitatea de a nu se limita în răspîndirea cunoștințelor științifice la acțiuni mari de masă, ci să se preocupe și de organizarea unor forme de activități pe grupe mai restrinse, ținînd cont de dorințele oamenilor. Ne gîndim la organizarea diverselor cercuri științifice pentru care există posibilități largi în actualele condiții ale satului. Cu puțină vreme în urmă, la biblioteca din Tîream, județul Satu Mare, am văzut expuse în vitrinele bibliotecii cîteva aparate (radio, planoare în miniatură etc.) realizate de tinerii din comună, pe baza unor albume puse la dispoziția lor de către bibliotecar. Oare cu tinerii din această localitate nu s-ar putea organiza diferite cercuri științifice? Aproape în toate satele există interes și preocupări pentru asemenea îndeletniciri. Cu ani în urmă au funcționat în mediul rural, cu rezultate frumoase, variate cercuri de știință și de cultură generală.

NOTĂ DE LECTURĂ

L. D. ȘTEFANESCU

Arta veche a Maramureșului

Maramureșul a constituit și constituie încă una din cele mai vii, mai originale, cu străvechi rădăcini și nealterate tradiții, zone ale artei populare românești. Cunosător pătimaș și autoritate de mare prestigiu a întregii arte românești vechi, autor al unor studii de valoare, profesorul L. D. Ștefănescu încearcă în această lucrare nu numai o prezentare completă și sintetică a artei Maramureșului, ci și o descifrare a istoriei ei, a evoluției în timp. Pornind de aici, lucrarea nu numai că prezintă cele mai diverse aspecte ale artei, de la țesături, ceramică, port, la vechile fresce din biserici, cărora le consacră cel mai bogat și argumentat capitol, cu vaste implicații și explicații, dar încearcă să emită ipoteze și noi considerații. Dintre ele — unele de strictă specialitate — cea a unei arte țărănești, care apare ca o exprimare pîndită, voită, organizată, a unor concepții de viață originale ale țăranilor maramureșeni — ni se pare cea mai importantă și convingător susținută. Un bogat material ilustrativ de calitate și care prezintă aspecte inedite deosebit de valoroase, completează lucrarea despre arta veche a Maramureșului care, așa cum ține să conchidă autorul: „Creație românească și operă populară, arta Maramureșului formează o comoară”.

ION T. HAN

Cîntec, joc și voie bună, la Dunăre și în Carpați

Două evenimente artistice importante s-au consumat recent în acea zonă a țării, unde Dunărea se pregătește parcă să reintâlnească Carpații și neputînd-o face, cotește su-părată, curgînd mai departe, ceva mai involburată, spre mare.

Două manifestări artistice pe care le apropie atât interesul și entuziasmul publicului și al interpreților, cât și ideea valoroasă a organizatorilor de a îmbina emoția proprie marilor întreceri cu participarea de amploare a spectatorilor, de ordinul miilor în ambele cazuri.

La Brăila, pe malul Dunării, soliștii de muzică populară și ușoară, reprezentînd șapte județe, s-au întrecut în măiestrie, timp de două seri, pe estrada situată în arena sportivă a orașului, iar în munții Vrancei, la Năruja, artiștii amatori din șapte sate au concurat pentru a redovăli autenticitatea și frumusețea folclorului vrîncian, adăstău cu emoție, se spune, de însuși Vodă Ștefan.

Cel care au urmărit concursurile republicane ale amatorilor își amintesc de succesele repurtate de Irodia Pandele din județul Galați sau Aurora Mareș de la Constanța, Stănică Toader de la Brăila și alții, succese pe care le-au receditat de altfel și în spectacolele-concurs amintite. Ei s-au remarcat și acum printr-o interpretare originală dată cîntecelor și prin calitățile vocale incontestabile. Nemaivorbind de repertoriul ales cu grijă din zona folclorică respectivă.

Pe cei din Năruja și împrejurimi, iubitorii folclorului îi cunosc de mult, ei fiind de fapt nepșiși de la marile demonstrații ale cîntecului și dansului popular. Spre comorile dezvăluite de ei se îndreaptă cu grijă și ochii specialiștilor, unii venind, în acest scop, de peste mări și țări. În duminica aceea, la Năruja, în cadrul unei mari serbări populare organizate la „Poenița din zăvol”, ca într-o oglindă s-au putut admira obiceiurile locale rămase din moși-strămoși, „Dansurile măștilor”, „Burduiul”, horele lui Moise, Bratie, ale vînătorilor și altele, cîntate din fluier sau cimpoaie, oostumele cusute cu mîgăla de mîinile harnice, dar și vinjoase ale vrîncenelor.

Miile de spectatori au fost martorii unei originale parăzi a portului popular, deschisă

de coloane de călăreți și anunțată de tunice. În originala expoziție din sălile căminului cultural au fost aduse costume populare vechi, viu brodate, catrințe și cămăși cu fir sclipitor, arnici și mărgele, marame de borangie, chimire cu mărgele, bete, covoare în care predomină roșul aprins al florilor mari și verdele estompat al platurilor, cofețe din lemn dantelate cu socala înroșită în foc, furci filigranate sculptate, tipare de caș cu inorustături geometrice. Pe scenă a fost prezentat un interior de casă vrînceană cu numeroase obiecte de uz gospodăresc, iar în zăvoi, pe estradă, parada artei populare înfățișată de artiștii amatori din Nereju, Paltin și Spulber, Mera, Andreșeni și Tulnic. Se auzeau versuri, în sunetele muzicii: „Pe-un picior de plai/ Pe-o gură de rai/ Iată vin la vale/ Din Nereju Mare/ Mindri feciorași/ Dansatori vestiți/ Meșteri încușiși/ În cofe și cofe/ În măști cu tradiții.”

Dansatorii cu măști grotești, din Spulber, au obținut anul trecut cupa de argint și placheta pentru cea mai rodnică activitate în viața culturală a satelor din județ. Anul acesta tind să obțină cupa de aur. Numeroase aplauze a obținut și Lucia Vlaicu din Regheni, creatoarea versurilor și melodiilor vrîncenești, cunoscută de la toate concursurile artistice ca și de la emisiunile televiziunii. Pavel Tatu din Nereju a interpretat un solo de dans intitulat „Balada muncitorului cu toporul”, dar cel mai mult a plăcut grupul de fluierași, din aceeași comună care a dat doinei și „Jocului de doi” tonuri de o mare frumusețe. Și bineînțeles, nu s-au lăsat dezmințiți nici de astă dată vestiții dansatori din Năruja, cei o sută de virtuoși care prin „Tărăneasca în bătăi”, „Oița” „Burduiul” au brodat, în bătăile picioarelor, desene scenice incântătoare.

Cîntec, joc și voie bună — aceasta a fost atmosfera în cele două localități de la colul Carpaților și al Dunării, prin manifestări oferite publicului în zile de odihnă de organizatorii culturali locali, dornici să aducă mereu ceva nou, original, deosebit, vieții spirituale a oamenilor de pe aceste meleaguri. Ceea ce au reușit pe deplin.

ȘERBAN RĂDULESCU

Casa memorială „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte, Județul Prahova.

Împ de zece zile capitala Bulgariei a îmbrăcat haine sărbătorești găzduind cea de a 9-a ediție a marelui reuniuni a tinerei generații de pe toate meridianele, care este Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților Alături de zecile de mii de delegați care s-au întîlnit în aceste zile de vară sofiotă, cinci sute de soli au făcut cunoscute idealurile de pace și prietenie ale tinerimii române.

Pentru a vă da seama cit de dificil era să te hotărăști la care din multitudinea de manifestări prilejuite de festival să participi, este suficient să amintim că numai înțiruirea acestor concursuri artistice, competiții sportive, dezbateri, întîlniri prietenești, expoziții, spectacole însumeză o broșură de aproape o sută de pagini, editată de comitetul de organizare.

Una din primele zile ale festivalului a fost închinată solidarității tineretului din întreaga lume cu lupta eroică a poporului vietnamez. O importantă manifestare a avut loc la sediul delegației noastre, unde solii tineretului din nordul și sudul Vietnamului s-au bucurat de o primire frățească.

În fața ochilor vrăjiți ai spectatorilor din sala Teatru-

ZILELE FESTIVALULUI

lul Național Ivan Vazov, într-una din serile festivalului s-a desfășurat feeria de culori a unui covor oltenesc țesut din lumini și umbre, au prins să strălucească paielele de pe fotele dansatoarelor, s-a auzit zvon de buciune. Muzica și dansul popular, doina noastră, Călușul, naiul lui Gheorghe Zamfir, vocea Angelei Buciu, dansatorii din Oaș au produs o impresie de neșters, cucerind ovații spontane ca și aprecieri unanime în presa festivalului din zilele ce au urmat spectacolului de gală dat de delegația României.

Bogatul program al festivalului a cuprins și o seamă de importante discuții politice dedicate evenimentelor internaționale actuale, rolului și contribuției tineretului în lupta popoarelor pentru pace, independență națională și progres. În cadrul Forumului de politică internațională luînd parte activă la lucrările celor nouă comisii ale sale, la seminarii, tribune libere, diverse colocvii — reprezentanții tineretului român au făcut cunoscută dorința de pace și colaborare cu tineretul progresist al întregii lumi.

Opt medalii de aur, opt de argint și nouă de bronz este strălucitul bilanș obținut de tinerii artiști români la concursurile organizate în cadrul festivalului, unde s-au prezentat interpreți din numeroase țări ale lumii. Un succes deosebit au obținut reprezentanții dansului și cîntecului popular românesc.

Premiul special Orfeul de aur acordat de guvernul R.P. Bulgaria pentru cea mai bună comportare și nivel artistic a fost obținut de tînărul nostru interpret Gheorghe Zamfir, un virtuos al naiului și un artist de o aleasă sensibilitate.

Pe stadioanele din Sofia, Plovdiv, Pleven, tinerii sportivi români au cucerit 11 medalii de aur, 5 de argint și 12 de bronz.

Marți, din nou reuniți pe stadionul Vasil Levski, unde dansurile și muzica au cucerit dreptunghiul de gazon, festivaliștii au urmărit împreună coborrea drapelului care strălucit timp de zece zile țărăneasca întîlnire de la Sofia.

V. P.

Economia este dreapta cumpănire între foloasele aduse de cutare cheltuieli și sacrificiile făcute pentru ea; aceasta, atât în economia generală a statului, cât și în cea individuală.

Mihail Eminescu

O COMOARĂ

LA ÎNDEMÎNA ORÎȘICUI

Si

dacă vine vorba despre oameni stringători sau risipitori, cumpătați ori nesocotiți, buni sau răi gospodari, al căror avut prinde cheag sau ba — dați-ne voie, să vă amintim de o minunată agonisită care ne este fiecăruia și oriicând la îndemână: comoara înțelepciunii populare — zecile și sutele de proverbe, zicale, strigături, snoave și șotii, adunate de-a lungul vremurilor, trecute din generație în generație — cu sporul „dobinzii” — adică al noilor experiențe dobândite, al noilor învățăminte culese din observarea și cunoașterea lumii: a oamenilor, a stărilor de lucruri și a așa-zisei „soarte”...

Poate că asupra nici unuia dintre capitele existenței — individuale și colective — nu ne-au rămas, printre cuvintele din bătrâni, atâtea remarci savuroase, atâtea sfaturi și ghesuri — câte despre cumpăt și risipă, despre buna orânduială a câștigului, despre nepăsare și prevedere. Ne îngăduim jucându-ne puțin cu vorbele, să spunem că ne aflăm în fața unui uriaș, mesecat tezaur: nu numai ECONOMISIT, ci și CONSEMSTAT în sfătoasele ziceri ale poporului...

Nu am aminti de acest lucru îndeobște știut — dacă lucrurile îndeobște știute nu ar fi adesea uitate! De multe ori le mai rostim în vorbirea curentă, golite de sens, văduvite de tilc, orfane de eficiență... Haidem — cu voia dumneavoastră — să „ridicăm” câteva din aceste prețioase „depuneri” pe libretul moștenit — și să ne împodobim cu ele... interiorul!

Bunul gospodar își face vara sanie și iarna car... Oare rămîne aceasta mai puțin adevărat dacă în luna lui Cuptor te preocupă cumpărarea aparatului de radio sau televizorul, pentru lungile seri de veghe la gura sobei?

- Cine se pripește se și poticnește...
- Cojocarul din bucățele face blana mare.
- Cu răbdare, frunza dudului se face mătase.
- Fir cu fir se face oerga.
- Cheltuieli mărunte — datorii de frunte!
- Nu sună banul cînd e de unul singur în pungă.
- Unul ca nici unul, doi ca douăzeci...
- Măsoară de multe ori și croiește o dată.
- Cu o stropitură de ploaie, pămîntul nu se moaie...
- Mai bine mai tîrziu decît niciodată.

Și cite și mai cite îndemnuri și îndreptare, norme de etică populară, cristalizînd ca în diamante înțelepciunea adunată și făcînd să joace, în fețele lor, toate luminile vieții...

Numai că, precum vedeți multe din cele de mai sus poartă pecetea unor vremi în care erai nevoit „să stringi bani albi pentru zile negre”, în care superstițiile întretinute în mintea celor mulți de către beneficiarii „banului” — adunat cu sudoarea frunții celorlalți — îl făceau pe bietul om sărman să lase pe seama „soartei” socotelile și să trăiască așa cum îi era „scris” în catastifele cerești!

Cu cit mai virtos — și de-abia acum — își găsește proverbele

strămoșești rostul și folosul în viața noastră, pe care sîntem stăpîni, cînd nu ne pasc zile negre la bătrînețe, ci le putem face mai luminoase și aceasta nu „rupîndu-ne de la gură”, ci dovedind cumpătare, chibzuință, rînduială.

Socialismul ne imbie și ne educă în acest sens. De ce ar trăi oare cetățeanul — în căminul său, în familia sa — altfel decît la locul de muncă, unde — în fiecare clipă — e călăuzit de principiile construc-

Palatul Casei de Economii și Consemnațiuni — București

ției: gospodărie chibzuită — economii? Noua lui mentalitate, noul mod de a privi „în planuri de perspectivă” pot oare să nu înriurească existența lui particulară, creșterea pe care o dă copiilor, viitorilor cetățeni, gospodari, constructori ai Patriei?

În anii socialismului, milioane de oameni ai muncii din țara noastră au devenit depunători la C.E.C. Dacă dv. nu vă numărați încă printre aceștia, nu întîrzițați să vă hotărîți pentru „depunerea inițială” și să rămîneți statonic acestei hotărîri... Veți număra la „toamnă”... dobînzile și câștigurile.

Economia este ordinea pe care trebuie s-o ai în toate zilele. Economia este ferirea de orice risipă.

Mihail Sadoveanu

„TEZAUURUL VOSTRU

Casa de Economii și Consemnațiuni a devenit în zilele noastre — așa cum remarcă marele nostru poet Tudor Arghezi — un adevărat tezaur al poporului, locul în care milioane de cetățeni, de la tinerii aflați pe băncile școlii, pînă la oamenii cei mai în vîrstă, își păstrează cu încredere economiile lor bănești, convinși că aceasta este atît în folosul lor personal cît și al statului nostru socialist.

Tuturor acestora Casa de Economii și Consemnațiuni le pune la dispoziție librete de economii variate, obligațiuni cu cîștiguri, fol cu timbre de economii și cecuri de economii școlare. Deci, posibilități multiple, avînd toate același scop: ECONOMIA.

Depunerile la C.E.C. se pot efectua, potrivit dorinței depunătorilor, pe librete de economii nominale (librete în care se înscrie numele titularilor), sau la purtător (librete în care nu se înscrie numele titularilor) cu sau fără parolă.

Pot fi emise nominal sau la purtător libretele de economii cu dobîndă, cu cîștiguri, cu dobîndă și cîștiguri și libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme.

Depunerile la C.E.C. se pot efectua de asemenea „la vedere” (depuneri pentru care nu se stabilește nici un termen de păstrare) sau „pe termen” (depuneri a căror durată de păstrare la C.E.C. este de cel puțin 6 luni).

Depunerile „la vedere” se efectuează pe oricare dintre libretele de economii nominale sau la purtător, iar cele „pe termen” se efectuează numai pe librete de economii cu dobîndă nominală sau la purtător.

Pe libretele de economii nominale depunerile pot fi făcute:

- cu sau fără „clauză de imputernicire”.
- „condiționate” sau „necondiționate”.

Depunerile cu clauză de imputernicire sînt depunerile de care pot dispune (pot retrage potrivit dorinței titularului) și alte persoane (cel mult două) în afară de titularii libretelor, iar depunerile condiționate sînt cele făcute de o persoană pe numele altei persoane, care poate dispune de sumele depuse pe numele său numai cu respectarea condiției stabilite de depunător.

UN AVANTAJ AL ECONOMISIRII: DOBÎNDA

Economisirea treptată a unor sume importante care sporesc prin dobînzii anuale, se realizează cu ajutorul libretului de economii cu dobîndă. Dobînzile adăugate la sfîrșitul fiecărui an la sumele depuse pe acest libret produc la rîndul lor dobîndă.

De exemplu, din banii obținuți pentru zile muncă și din cei proveniți din valorificarea unor produse din gospodăria proprie, un țaran cooperator economisește suma de 5 000 de lei pe care o depune pe un asemenea libret.

La C.E.C. această sumă va spori în funcție de timpul de păstrare după cum urmează:

Timpul de păstrare	Economii realizate, împreună cu dobînda
un an	5.250,00 lei
doi ani	5.512,50 lei
trei ani	5.788,15 lei
patru ani	6.077,55 lei
cinci ani	6.381,45 lei

Libretele de economii cu dobîndă, nominale pe care se efectuează depuneri „la vedere” se emit de către toate unitățile C.E.C. proprii și mandatate din țară (filiale, agenții, unități P.T.F.R., mandatate C.E.C. comunale etc.).

Depunerile ulterioare și restituirile se pot efectua la oricare unitate C.E.C. proprie sau mandatată.

Libretele de economii cu dobîndă, nominale, pe care se efectuează depuneri „pe termen” se

emit de către toate filialele și agențiile C.E.C.

Depunerile ulterioare ca și restituirile de pe aceste librete se pot efectua la unitatea C.E.C. care a emis libretul, la celelalte unități C.E.C. proprii din aceeași localitate cu unitatea emitentă și la filiala care ține evidența contabilă a unității emitente.

Libretele de economii cu dobîndă „la purtător” cu sau fără parolă se emit de filiale și de agențiile autorizate de Centrala C.E.C.

Depunerile ulterioare și restituirile de pe libretele de economii „la purtător”, se efectuează numai la unitatea C.E.C. care a emis libretul. Aceste unități restituie sumele depuse pe asemenea librete, oricărei persoane care prezintă libretul respectiv. (Regimul emiterii, depunerilor ulterioare și restituirilor al acestui libret se aplică și la celelalte librete „la purtător”).

DOBÎNDA PLUS CÎȘTIGURI

Dorința acelor depunători care economisesc pentru a cumpăra mobilă, televizor, frigider etc., poate fi îndeplinită înainte de strîngerea întregii sume necesare, cu ajutorul libretului de economii cu dobîndă și cîștiguri.

Intr-adevăr, pentru sumele păstrate pe aceste librete, depunătorilor li se acordă dobîndă și cîștiguri în obiecte (prin trageri la sorți trimestriale) cu valori de pînă la 10 000 lei, constînd în garnituri de mobilă, televizoare, frigider, aparate de radio și alte obiecte ce pot

fi alese de cîștigători în limita valorii cîștigurilor ieșite la sorți.

Dreptul de participare la tragerile la sorți trimestriale, care au loc în ultima zi a trimestrului, îl au libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri, care au un sold mediu trimestrial de cel puțin 50 lei.

Cîștigurile se acordă integral titularilor libretelor de economii ieșite la sorți care au un sold mediu trimestrial egal cu cel puțin 10% din valoarea cîștigului, iar dacă acest sold este mai mic de 10%, se acordă un cîștig de 10 ori mai mare decît soldul mediu trimestrial al libretului.

Libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri, nominale, se emit de către unitățile C.E.C. proprii și mandatate din țară.

Depunerile ulterioare și restituirile se efectuează de asemenea la oricare unitate C.E.C. proprie sau mandatată din țară.

DOBÎNDA ȘI CÎȘTIGURI ÎN AUTOTURISME

Cine oare n-ar dori să pornească într-o frumoasă excursie spre localitățile pitorești din munți sau de pe litoral, folosind pentru aceasta autoturismul propriu? Cite bucurii, cite satisfacții...

Autoturismul constituie într-adevăr un obiectiv deosebit de atractiv pentru realizarea căruia economisesc la C.E.C. un mare număr de depunători.

Tuturor acestora, Casa de Economii și Consemnațiuni le oferă posibilitatea împlinirii dorinței, punîndu-le la dispoziție libretul de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme.

La depunerile pe acest libret se acordă, pe lingă dobîndă, și numeroase cîștiguri în autoturisme, care se atribuie prin trageri la sorți trimestriale. Ca urmare a creșterii depunerilor pe acest libret, numai la tragerile la sorți pentru trimestrele I și II ale acestui an C.E.C.-ul a acordat 509 autoturisme din mărcile: Fiat 1800, Fiat 125, Fiat 124, Renault 16, Moskvici etc. La tragerile la sorți trimestriale participă toate libretele care au un sold minim de 5 000 lei a fost păstrat la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea la sorți.

Libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, care îndeplinesc condițiile de participare la tragerea la sorți trimestrială, li se atribuie de către Casa de Economii și Consemnațiuni cite un număr de participare la tragere. Pe baza acestor numere de participare se efectuează tragerile la sorți.

Libretele de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme — nominale se emit de către toate unitățile C.E.C. proprii.

Depunerile ulterioare ca și restituirile se efectuează la unitatea C.E.C. care a emis libretul, la celelalte unități C.E.C. proprii din aceeași localitate cu unitatea emitentă precum și la filiala care ține evidența contabilă a unității emitente.

CÎȘTIGURI PÎNĂ LA 250 LA SUTĂ

Dacă preferați, în locul dobînzilor acumulate în timp, posibilitatea ca sumele depuse să crească prin cîștiguri în bani, aveți la dispoziție libretul de economii cu cîștiguri.

La depunerile pe acest libret se acordă cîștiguri în bani, prin trageri la sorți trimestriale, care au loc în ultima zi a fiecărui trimestru.

La o tragere la sorți trimestrială se acordă la fiecare 1 000 de librete, cite 15 cîștiguri în bani din care: un cîștig de 250 la sută, unul de 200 la sută, unul de 100 la sută, unul de 50 la sută și 11 cîștiguri de cite 25 la sută, calculate față de soldul mediu trimestrial al libretelor ieșite cîștigătoare.

Soldul mediu maxim în funcție

DREPTURI

- dreptul de a dispune după cum cred de cuviință de sumele depuse, unitățile C.E.C. restituind sumele depuse oricînd la cererea depunătorilor;
- dreptul de condiționare a depunerilor;

ALE

DEPUNĂTORILOR

- dreptul de a imputernici și alte persoane să dispună de sumele păstrate la C.E.C.
- dreptul de lăsa moștenire sumele depuse;

de care se calculează cîștigul este de 12 000 lei.

Libretele de economii cu cîștiguri nominale se emit de oricare unitate C.E.C. proprie.

Depunerile ca și restituirile se efectuează la unitatea C.E.C. care a emis libretul, la celelalte unități C.E.C. proprii din aceeași localitate cu unitatea emitentă a libretului, precum și la filiala care ține evidența contabilă a unității emitente.

OBLIGAȚIUNI CU CÎȘTIGURI

Ca și libretele de economii, obligațiunile C.E.C. oferă însemnate avantaje. Obligațiunea C.E.C. este

CASA de ECONOMII

TUDOR ARGHEZI

un instrument de economisire „la purtător” (nenominal) și are valori fixe de 200 de lei, 100 de lei, 50 de lei și de 25 de lei.

Pentru sumele depuse pe obligațiuni, Casa de Economii și Consemnațiuni acordă prin trageri la sorți lunare, care au loc în ultima zi a fiecărei luni, câștiguri în bani de: 100 000 lei, 75 000 lei, 50 000 lei, 25 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei, 2 000 lei, 1 000 lei și 800 de lei.

Obligațiunile care nu au ieșit câștigătoare la o tragere la sorți, participă din oficiu la tragerile la sorți următoare.

Obligațiunile se vînd de orice unitate C.E.C. proprie sau unitate poștală din țară.

Vinzarea obligațiunilor către depunători se face la valoarea lor nominală, în primele 10 zile ale fiecărei luni.

Vinzarea obligațiunilor C.E.C. cu câștiguri se suspendă de unitățile C.E.C. începînd din ultima zi a fie-

Filialele și agențiile C.E.C. precum și unitățile mandatate au program de funcționare zilnic, în afara sărbătorilor legale. Unitățile poștale efectuează operațiuni pe librete de economii zilnic, iar în zilele care sînt sărbători legale numai unitățile care sînt deschise pentru prestații de poștă. În acest fel, deservirea depunătorilor este în bună măsură asigurată și în zilele și în orele în care celelalte unități C.E.C. proprii nu funcționează.

★

Agențiile Casei de Economii și Consemnațiuni efectuează următoarele operațiuni:

— emit librete de economii nominale de orice fel cu excepția libretelor de economii pentru construirea de locuințe pe care le pot emite numai cu autorizarea Centralei C.E.C.;

— de asemenea cu autorizarea Centralei C.E.C. emit librete de economii la purtător;

— efectuează operațiuni de depuneri ulterioare și de restituiri pe libretele de economii cu dobîndă și cu dobîndă și cu câștiguri, nominale, pe care s-au efectuat depuneri la vedere, emise de orice unitate C.E.C.;

— efectuează operațiuni de depuneri ulterioare și restituiri pe următoarele feluri de librete de economii, emise de ele și de celelalte unități C.E.C. din aceeași localitate: librete de economii cu dobîndă, nominale, pe care s-au efectuat depuneri pe termen; librete de economii cu dobîndă și câștiguri în autoturisme, nominale; librete de economii cu câștiguri nominale; librete de economii pentru construirea de locuințe (numai restituiri);

— efectuează operațiuni de depuneri ulterioare și de restituiri pe libretele de economii „la purtător”, pe care le-au emis;

— operațiuni de vânzare și cumpărare a obligațiunilor cu câștiguri;

— operațiuni de plată a acreditivelor;

— operațiuni de consemnare;

— operațiuni de depuneri ulterioare în numerar în conturile curente personale și operațiuni de restituiri cu viza prealabilă a filialei la care este deschis contul. Agențiile pot efectua de asemenea operațiuni de restituiri din conturile curente personale și în cazul în care ele dețin speciamentele de semnătură ale persoanelor care pot dispune asupra disponibilului din conturi;

— primiri și restituiri de sume reprezentînd garanții pentru mînuitorii de bunuri și valori;

— depuneri și restituiri pe librete pentru organizații;

— plata avansurilor și a produselor agricole valorificate prin contractări și achiziții de la producătorii individuali sau membri cooperatori.

DEPRINDEREA DE A ECONOMISI...

...se cultivă la copii încă de pe băncile școlii. Și, ținînd seama de faptul că școlarii nu pot depune decît sume mici, Casa de Economii și Consemnațiuni a introdus și va introduce pentru ei instrumente de economisire care să răspundă in-

Cînd s-a completat o foaie de economii cu timbre în valoare de 25 de lei se poate solicita eliberarea în locul acesteia a unui libret, pe care se pot economisi în continuare alte sume.

Foile și timbrele de economii se pot procura de elevi de la unitățile proprii ale Casei de Economii și Consemnațiuni, de la unitățile P.T.T.R., precum și de la mandatarii C.E.C. (învățători sau profesori) din școli.

Restituirea banilor economisiți pe foile de economii se efectuează, de asemenea, la unitățile proprii ale Casei de Economii și Consemnațiuni, la unitățile P.T.T.R., ca și la mandatarii C.E.C. din școli.

Cecurile de economii școlare — nou instrument de economisire specific vîrstei și preocupărilor elevilor, care vor fi puse la dispoziția acestora pînă la finele acestui an — se prezintă sub forma unor cartonașe tipărite în culori, cu o valoare fixă de 5 lei fiecare și sînt grupate în seturi de cîte 10 cecuri, ilustrînd teme dintre cele mai interesante din domeniul științei, artei și culturii.

Ele se vor putea cumpăra fără nici o formalitate de la orice unitate C.E.C., unitate poștală și mandatarii C.E.C. din școli; restituirea sumelor depuse se va putea efectua oricînd potrivit dorinței posesorului, la aceleași unități.

deosebi nevoilor de educare a acestora, în spiritul economiei. Este vorba de foile cu timbre de economii și cecurile de economii școlare.

Foaia de economii pe care este tipărit un timbru în valoare de 1 leu, are un format care permite lipirea unui număr de încă 24 timbre de economii în valoare de 1 leu fiecare.

MAXIME

Muncă, cinste și economie, factori de bază ai existenței.

SOCRATE

Cel ce nu face nimic, face datorii. Economia este arta de a obține maximum de la viață.

B. SHAW

Orice risipitor este un vrăjmaș al societății; orice om econom este un binefăcător public.

A. SMITH

Punerea de o parte n-ri avaritiie. omul înțelept nu strînge ca să strîngă, ci ca să cheltuiască în mod superior.

G. CĂLINESCU

Să fim păstrători, să nu aruncăm pe mii de lucruri netrebnice banii noștri.

ANDREI MUREȘANU

Economia este un izvor de prosperitate, de libertate și de independență, aceasta este un adevăr atit pentru indivizi, cît și pentru colectivitate.

ION GHICA

Ce se pierde odată, anevoie se agonisește.

MIRON COSTIN

- scutirea de taxe a operațiunilor efectuate în legătură cu depunerile și restituirile;
- scutirea de impozite și taxe a câștigurilor și dobînzilor;

AVANTAJE

- scutirea de taxe succesoriale a operațiunilor de trecere a depunerilor pe numele moștenitorilor legali sau testamentari;
- garanția statului asupra sumelor depuse;
- păstrarea secretului privind numele depunătorului și operațiunile efectuate.

LA C. E. C.

cărei luni (ziua tragerii la sorți a câștigurilor) pînă la primirea listei oficiale cu rezultatele tragerii la sorți.

Obligațiunile se cumpără în număr nelimitat de unitățile C.E.C. și poștale la valoarea lor nominală.

O LARGĂ REȚEA DE DESERVIRE

Deservirea depunătorilor se asigură de unitățile operative ale Casei de Economii și Consemnațiuni — filiale și agenții — ca și de o serie de unități mandatate cum sînt: oficii și agenții poștale, mandatarii comunali etc.

POTCOAVA

LEONORA ROZUT

Un țăran călătorea odată cu un băiet al său, numit Toma. Călătorind ei, tatăl găsi pe drum o potcoavă, ce căzuse de la un cal. El zise fiului său.

— Tomo, ia această potcoavă, ș-o pune în traistă la tine.

— Așa! dar ce am să fac eu cu dinsa? Pentru un lucru de nimica, să mă plec și s-o port în traistă?!

Tatăl tăcu. se plecă, o luă ș-o puse în traistă la dînsul. Ajungînd ei la un orașel, pe unde erau să treacă, tatăl scoase potcoava ș-o vîndu pentru cițiva bani, la un fierar; și cu banii de pe dinsa, cumpără vișine. De aici merseră înainte. În acea zi era foarte cald: soarele ardea, de te frigea: era nădușeală mare. Pe drum nu vedeau nici casă, nici vreun arbore unde să mai steie la umbră, nici fîntînă. Lui Toma i se încheștase gura de sete și picioarele i se muiașe, încît abia se mai tîra după tatăl său. Tată-său înțelese și ca din întîmplare, făcu să-i cadă o vișină din legătură. Toma se răpede, o ia de jos, ca și cum ar fi fost o bucată de aur, ș-o bagă în gură cu mare poftă! După cițiva pași lăsă alta. Toma se plecă și la aceasta, tot cu acea iuteală și poftă! Apoi o a treia, și așa pînă la ultima vișină. Băietul le ridică pe toate cu mare plăcere! Cînd se gătiră vișinile și băietul înghițea pe cea din urmă, tatăl se întoarse la el, rîzînd, și zise:

— Vezi, dragul meu? Dacă-i fi ascultat să iei potcoava, cînd ți-am zis, te-ai fi aplecat numai o dată; așa, însă ai fost nevoit să te pleci pentru fiecare vișină! Să știi dar, dragul meu, „că cine desprețuiește ciștigul cel mic, pierde pe cel mare. Scumpul totdeauna păgubește și leneșul mai mult piergă! Fii stringător, interesîndu-te și de cel mai mic lucru“.

(I. Creangă și colaboratorii, Învățătorul copiilor, 1871)

ȘTIAȚI CĂ...

...numai în primul semestru al anului curent, cca. 75 000 oameni ai muncii de la sate au devenit depunători la C.E.C.

...în Melanezia se foloseau banii tambu (confeționați din scoici) din care băștinășii nu păstrau în colibă mai mult decît aveau nevoie și că restul îi depuneau într-o casă obștească „de economii“?

...primele economii organizate se fac la Babilon, unde exista o bancă de depuneri numită „Egibi și fiul“ și o alta în Nippur numită „Casa Maraschin“?

...în țara noastră, primul proiect pentru înființarea unei „Case de păstrat și împrumutare“ a fost întocmit de Costache Bălcescu, fratele luptătorului progresist Nicolae Bălcescu? El concepea această instituție, încă din 1845, ca „un loc sigur și producător“ pentru economiile depuse spre păstrare.

...la 24 noiembrie 1968, Casa de Economii și Consemnațiuni va împlini 104 ani de activitate?

...în anul 1939 existau doar 5 800 depunători agricultori? În prezent, într-un singur județ, Dimbovița, sînt de zece ori mai mulți iar în întreaga țară există în mediul sătesc aproape două milioane titulari de librete de economii. Acestora li se adaugă numeroși alți depunători care economisesc pe obligațiuni C.E.C.

...pînă în anul 1944 nu exista nici o agenție C.E.C. în comunele și satele patriei noastre? În prezent deservirea depunătorilor din mediul sătesc este asigurată de 918 agenții C.E.C. precum și de 3 995 unități poștale, ghișee C.E.C. din unități socialiste din agricultură și mandatarilor comunali C.E.C.

DESPRE C.E.C. IN PATRU RÎNDURI

Privitor la strîns bănuții
Adevărul mă obligă,
Să afirm că C.E.C. înseamnă
Cine-i Econom Ciștigă!

UNUIA CARE NU ȘTIE CE E LIBRETUL DE ECONOMII

Libretul e o carte, care
Scrisă e, de mic și mare...
Numai cel risipitor
N-o să-i fie... autor!

CELORE CARE DIN ECONOMII ÎȘI CUMPĂRĂ TELEVIZOR

„Bani albi pentru zile negre“
Spunea o veche zicătoare...
Astăzi e-o zicală nouă:
„String să-și ia televizoare“.

Moș Tănase sfătuieste

— Monolog în versuri —

de J. GHELIUC

Frunză verde de cicoare
Bun găsit și bun... noroc!
Trai bogat la fiecare
Și... mult vin în poloboc.
Vă doresc s-aveți în casă
Cîte-o ceată de copii
Și-n sertarul de la masă
Un libret cu multe mii.

Vă doresc și sănătate,
Iar în muncă s-aveți spor,
Spor la horă, spor la toate
Și... cite-un televizor.

Mai doresc — că azi se poate —
Să aveți, cu mic cu mare,
Cîte-un cal... de al pe roate.
La burlaci... înșurătoare.

Mai doresc să se mărite
Toate fetele din sate,
Și pe taica să-l invite
Să le fiu martor la toate.
Chiar și fără invitații
Am să viu și eu un pic
Și la nuntă-n rînd cu alții
Din ăst fluier am să-i zic.

Na, că iar pierdul cărarea,
Cînd încep abia m-opresc.
Ce ți-i frate și-nîmplarea...
Iaca unde mă găsesc.
Cine-s eu? Ce întrebare.
N-ai ghicit? Ei, măi să fie!
Mă cunoaște fiecare:
M-am născut de ani o mie —
Nu... sînt Verde-Împărat,
Nu sînt ăla... Nătăfleală
Și nici gînd vreun birocrat.
Moș Tănase mi se spune,
Tatăl meu este... umorul.
Mama... cîntecele bune,
Frate bun îmi e Folclorul.

Port în traista mea zicale,
Snoave, glume și povești
Și le vînd fără parale:
„Hai la cîntecele lumesti!“

Na, că iar schimbai macazul...
Să vă spun de ce-am venit,
Că de-acuma e și cazul.
Iată frate ce-am gîndit.
Vă spun drept. La mine-acasă
Am de mult televizor,
Și în orice zi la masă
Nu duc de plăcinte dor.
Flică-mea își are rochișii
Noi-nouțe, de mătasă.
Cînd o vezi își fuge ochii.
Ce mai, parc-ar fi mireasă.
Iar nevastă-mea, Anica
E-mbrăcată ca o floare.
Tare-i dulce mîtitica,
Parc-ar fi privighetoare.
Vă-ntrebați — de bună seamă?!
Care este tot secretul?
Spun degrabă fără teamă
Că secretul e... LIBRETUL.

Merg la C.E.C. și pun deoparte
Azi o sută, două, trei
Și-ntr-un an se strîng, firtate,
Multe, multe miș de lei.
Asta spre al nost' folos
Și al țării deopotrivă,
Să avem un trai mînos
Și acas' și-n cooperativă.
Să se-nalțe noi uzine,
Noi furnale și palate,
Să se fabrice combine
Pentru holdele bogate.

Frunză verde de cicoare
Bun rămas și bun noroc!
Trai bogat la fiecare
Și... mult vin în poloboc
Vă doresc s-aveți în casă
Cîte-o ceată de copii
Și-n sertarul de la masă
Libretul cu multe mii.
V-am lăsat de-acuma, plec.
Mîine ne-ntîlnim la C.E.C.

— Aceasta-i noua Casă de Economii a satului, iar celelalte sînt noile case din economii ale sateilor...

— Îți mulțumesc, fără ajutorul tău te băgam mai greu în casă...

— Îți spun eu: Secretul e... libretul.

— Și pe ce fel de libret vrei să economisești moșule?
— Păi, pe unul cu autoturismă, că nu vreau să rămîn de căruță!

ACESTĂ VECHĂ MOȘTENIRE

Pășunea și producția sa de iarbă a devenit — în sfârșit — obiectul unui studiu serios și sistematic. Se cercetează cu asiduitate menită să recupereze oarecum întârzierea de până acum. Pe versanții munților se desțelenesc cu plugul și tractorul pășunile istovite, secătuite și se reinsămânțează. La 1875 de metri altitudine pe muntele Blana, în Bucegi, s-a recoltat după o pregătire științifică, de pe o suprafață de 7 hectare, o producție de 40 tone masă verde la hectar. Pe Rarău, pe muntele Semenec, la 2000 metri în munții Cibinului, cercetătorii au cules suficiente probe în stare să arate oricui, care-i calea îmbunătățirii pășunilor. Fiindcă, fără doar și poate, refacerea fondului de pășuni e necesară și imperioasă. Iată părerea profesorului GHEORGHE ANGHEL de la Institutul central de cercetări agricole.

„...Pășunea e o veche moștenire. Unii au păstrat-o bine, alții nu. La șes, în cimpia română și cimpia de vest, izlazurile au dispărut. Produc-

ția slabă de iarbă nu le mai justifică într-o vreme existența. S-a dat indicația să fie transformate în culturi furajere. Dar mulți au ignorat această indicație și au semănat pe izlazuri alte culturi. Aceiași se vaită acum că n-au iarbă pentru animale. Mai cumiți, cooperatorii din Coțeana, județul Olt, au început încă de acum 8 ani să are izlazul lor de 400 hectare, să-l reinsămânțeze cu borceaș, cu porumb furajer, cu lucernă, sorg și dovleci, scoțind în anii cu precipitații normale 25 tone masă verde la hectar.

Într-o bună parte din zona de deal pășunatul nerațional (prea multe animale pe unitatea de suprafață) a dus la degradarea pășunii. În alte părți pădurea a invadat, în baza unui proces natural firesc, pășunea. S-a tot vorbit de curățirea arboretului, dar mulți au aminat treaba aceasta până cînd, ocrotită de neglijența lor, s-a instalat acolo o vegetație lemnoasă de slabă calitate care nici pădure nu se cheamă, nici pășune. Prin aceasta terenul poate fi socotit pierdut din punct de vedere economic. Întreținerea pășunii e o treabă permanentă. Noi spunem: „pășune naturală“, dar privind-o, puțini știu că așa cum arată ea, e produsul a trei sau patru generații care au îngrijit-o“.

— Înțelegem că respectul față de acest patrimoniu este o chestiune, hai să-i zicem, de educație. Și ne amintim deodată cât de puțini specialiști din cei pe care i-am întâlnit vorbesc cu insistență sătenilor despre păstrarea și buna folosire a suprafețelor verzi. Am putut afla de asemenea că nu există încă nici o stațiune specializată în cercetări de pășuni și finețe, deși avem în țară o suprafață de pășuni de 4,2 milioane hectare.

„...S-a făcut propunerea — spune profesorul Gh. Anghel — de a transforma ferma Măgurele, din județul Brașov, în stațiune de cercetări pentru plante de nutreț. Problema e în studiu și bine ar fi să se decidă mai repede, fiindcă tot ceea ce privește starea pășunilor impune grabă. În prezent, nu există nici o formă organizatorică să asigure aplicarea măsurilor de îmbunătățire a pășunilor. În ultimii ani, serviciile bazei furajere la regiuni și raioane au fost desființate, reînființate și apoi desființate din nou. De ce? Fiindcă problema n-a interesat organele locale. Înainte la raioane se ocupa de treaba aceasta medicul veterinar. Azi, pe lângă direcțiile agricole județene e afectat acestui scop un inginer care face balanța furajeră a județului, adică un act statistic și constatativ. În teren se descarcă fiecare cum poate. Și unii o fac bine, alții mai rău sau deloc. Exemplele din acest an secetos scot în evidență importanța pășunilor cultivate față de cele cu vegetație spontană. La Podul Iloaiei-Iași, pajistea naturală a dat 800 kg. masă verde la hectar. Aceiași pajiste îngrășată a dat 8400 kg. la hectar. Pe pajistea reinsămânțată fără administrare de îngrășăminte, s-au recoltat la fiecare hectar 11000 kg. masă verde. În varianta reinsămânțată și îngrășată producția a fost de 24000 kg. la hectar. Reamintesc: aceasta în condiții de secetă intensă. Experiențele s-au făcut pe izlazul cooperativei agricole din Popești. Nu trebuie pentru asta decît puțină inițiativă și oarecare investiții (pe deplin suportabile).

De ce am insistat atît asupra acestui subiect? Fiindcă știu din experiența unei vieți și știu și alții că omul de la țară a făcut tot ce-a putut ca să-i fie viața sătulă. În formele moderne de organizare a agriculturii și vieții satului, lucrul acesta se cere rezolvat, cred, la un nivel corespunzător.

Pagină realizată
de V. TOSO

CITĂ IARBA-I PE PĂȘUNI ?...

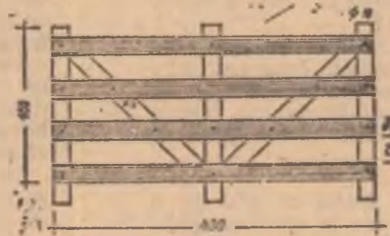
Intrebarea am pus-o unor specialiști și am făcut acest lucru fiindcă seceta a ridicat tuturor crescătorilor de animale (și numărul lor este mare) dificila problemă a asigurării furajelor. Pășunea e idilică; ea predispune la meditații lirice. Dar chiar în clipa asta numai la așa ceva nu ne gîndim. Fiindcă subiectul are în primul rînd semnificații economice. Fiindcă de pășune se leagă existența efectivului de animale și productivitatea lui. (La Consiliul Superior al Agriculturii ni s-a spus că 5 milioane de oi și 2 milioane de bovine pasc pe pășuni.) Și fiindcă oamenii cu care discutăm — prin seriozitatea preocupărilor lor și prin apăsătoare răspundere care le incumbă nu pot întârzia la pragul efuziunii romantice.

Să vorbim, așadar, cum se cuvine despre pășuni. Despre ce înseamnă ele acum și despre ce ar trebui să însemne? Are bunăvoința să ne dea prima explicație tovarășul STELIAN DINESCU, director general în Consiliul Superior al Agriculturii.

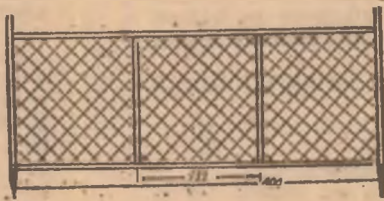
— De la bun început două precizări: 1. Pășunile și finețele constituie principala sursă de nutrețuri pentru ierbivore; 2. Ele dau cel mai complet și mai ieftin nutreț. În consecință e cazul să ne întrebăm: e utilizat în prezent întregul potențial de producție al pajistilor naturale? Și cum este anume pus în valoare? Se știe că unii curăță pășunea de cioate și pietre și spun că au făcut cu asta totul. Dar lucrul cel mai important și mai presant este să le reinsămînțezi, să le îngrași, să le tarlalizezi, să combată eroziunea ș.a. Justificarea unora că nu dispun de îngrășăminte pentru pășuni e nefondată. (Mai de grabă ar putea fi vorba de o greșită manipulare a lor). An de an industria produce cantități crescînde de îngrășăminte chimice. Anul acesta este prevăzută pentru pășuni și finețe o cantitate de îngrășămînt chimic de peste 6 ori mai mare ca cea de anul trecut.

O altă sursă de fertilizare este îngrășămîntul animal provenit de la vitele care pasc pe pășune. La taberele de vară se pot face rigole și bazine pentru adunatul urinei, asigurîndu-se și mijloacele de împrăștiere. (E pe deplin posibil totul, fără investiții uriașe). Dacă socotim efectivul de animale care pasc pe pășuni, numai îngrășămîntul lor poate fertiliza 120000 hectare de suprafețe verzi anual. Se poate, dacă se face ceea ce se cheamă pășunatul rațional. Cel mai păgubos obicei — în multe locuri persistă și azi — este pășunatul de-a valma. Mari supra-

fețe se degradează astfel și nici îngrășămîntul nu poate fi răspîndit uniform. Crescătorii de animale care își cunosc interesele fixează pe pășune așa numitele „porți de tîrlire“ care repartizează unul anumit efectiv de animale suprafața cuvenită și în cuprinsul cărora vitele stau la odihnă. Ele sînt mutate lăsînd porțiunea îngrășată să se regenereze. Operația poate fi făcută de doi oameni într-o jumătate de oră. Iată, pentru mai buna clarificare, și o schiță a porților de tîrlire.

Poartă din bile manole

Poartă din plasă de sîrmă

Aș vrea să mai adaug că producția de masă verde pe suprafața îngrășată prin tîrlire este, după cum au dovedit-o faptele, de 10—12 tone la hectar, producție care se menține timp de 2—3 ani.

— Există în prezent în materie de pășune și pășunat unele aspecte care cer o rezolvare grabnică.

— Este extrem de importantă acum recoltarea și conservarea finurilor naturale, folosîndu-se de la caz la caz uscare pe capre, garduri, colibe, prepelegi. Unde e posibil avînd în vedere ploile căzute în ultimul timp, să se dea după coasă îngrășămînt azotos, pentru a se putea obține pînă în toamnă o otavă.

Repet: tarlalizarea trebuie făcută fără doar și poate. La cooperativa agricolă din Beriu, județul Hunedoara, o suprafață de pășune netarlalizată unde pășunează vitele membrilor cooperatori a dat o producție de iarbă cu 50 la sută mai mică decît cea a pășunii tarlalizate. Exemple sînt numeroase. Ele trebuie să-l determine pe cei care gîndesc altfel, că pășunea nu produce de la sine, că ea poate dispărea dacă nu intervine mîna omului și că îngrijirea pășunii e o ocupație care, ca oricare alta în agricultură, nu admite întrepreri.

O cerință de prim ordin

Plotele tot mai abundente din ultimul timp au reechilibrat în bună măsură producția de masă verde în cultura dirijată și în cea spontană. Sint județe (Bihor, Mehedinți, Prahova) unde recoltarea pășunilor și finețelor s-a terminat. Au mai rămas în schimb suprafețe mari de recoltat în Bistrița-Năsăud, Caraș-Severin, Cluj, Sibiu și altele. Ce or fi așteptînd oamenii aici, ne întrebăm, cînd asigurarea hranei pentru iarnă a animalelor este o treabă atît de grabnică și de importantă?

Ne-au întreat mulți cooperatori ce trebuie să facă pentru completarea necesarului de furaje. Le reamintim că încă din primăvară au fost puse la dispoziția agriculturii peste 2 milioane hectare păduri pentru pășunat, și pentru recoltarea ierburilor și frunzarelor. Pînă la 1 august, s-au strîns peste 41000 tone de ierburi din pădure și peste 58000 tone frunzare. Mai au rămas însă și aici mari cantități de strîns.

O sursă însemnată pentru completarea furajelor este cultura dublă. În aproape toate județele din Moldova au fost cultivate de către cooperativele agricole 540000 hectare în cultură dublă. Stau mai slab, avînd la 1 august suprafețe de abia 1000-2000 hectare în culturi duble, Maramureșul, Covasna, Sălajul, Sibiu, Bistrița-Năsăud. Le spunem și celor de aici ce pot păgubi dacă mai dau zilelor rînd. Plantele semănate în cultură dublă au nevoie de cel puțin 60-70 zile (fără brumă) pentru creșterea vegetației. Răspunzînd mai departe întrebării cooperativitelor, le reamintim că în perioada următoare mai pot fi recoltate frunze verzi de floarea soarelui care au calități nutritive stabilite și mai tirziu captoarele care trebuie măcinate. Se mai pot strînge și înflozile resturile de legume din grădini, frunzele și coletele de sfeclă, vrejurile de cartofi.

Sînt mijloace de care dispun aproape toți. Să nu le trecem cu vederea. Să nu le lăsăm să se prăpădească. Ele ne pot scuti o bună parte din grija cea mare a furajării animalelor țarna.

STÎNA DIN POM

De trei ani, la Plaiul Mircii este o stîna aparținînd sătenilor din comuna Pietrari, județul Dimbovița. Dar an de an, poiana scade fiind invadată de arboreți. Vitele au însă nevoie de pășune și nu de arboreții care le-ar permite cel mult să se joace de-a v-ați ascunselea. După cum se știe, patrupedele nu prea au acest obicei care este numai în firea oamenilor. Poate de aceea Direcția agricolă județeană se „ascunde“ de sarcina ce-i revine de a curăța pășunea cu mijloacele ce-l stau la dispoziție. Și dacă pădurea va fi lăsată să se întindă și să cuprindă poiana, se va ajunge la o realizare de un pitoresc inedit — stîna din pom.

Au trecut aproape doi ani din ziua cînd instructorul regional încheiase ancheta. Fusese înlocuit Radu Catană. Plecase din raion și Ilie Brebu, care ajunsese director la o școală elementară din Urziceni. Viziru ocupase un post de funcționar principal la întreprinderea de recuperare și valorificare a ambalajelor. La început, munca aceasta i se părea neinteresantă și plictisitoare. O primise fiindcă avea nevoie de pîine și nu găsisse altă slujbă mai bună.

Încetul cu încetul, se obișnuie. În fiecare dimineață se ducea la lucru. Se urca la etajul cinci unde avea biroul. Lucra într-o cameră cu ferestrele spre Dunăre. Apele albastre ale fluviului îl aduceau aminte de activitatea sa din timpul războiului. Dar el nu mai avea plăcerea să le admire. Deschidea un dulap și scoatea registrele. Se așeză îndată în lumea cifrelor.

Dactilografa, o femeie între două vîrste, care se credea tînără și frumoasă, îl privea printre gene. Funcționarul de la arhivă, un bătrîn pe care abia-l țineau picioarele, zicea cu voce do-gită :

— Văd că grevele din Barcelona l-au zguduit zdravăn pe Franco, Dumneata ai fost pe-acolo. Cum e orașul ăsta ?

Petre Viziru leșea pentru un moment din tăcerea lui și povestea. Apoi se așeză din nou în necazurile sale. Îndura greu viața între oameni. Și mai greu o îndura acasă, în singurătate. Fiecare lucru îl amintea cîte ceva și o durere grea îl apăsa în coșul pieptului. Aștepta abia spre ziua. Dimineața, cînd suna ceasornicul, se scula și se îmbrăca în grabă. Pornea spre întreprindere. Se cufunda în cifre. Tăcinea mașina de calculat.

— Uite, trece vaporul de pasageri, anunță dactilografa și fugi la fereastră.

Viziru n-o luă în seamă.

— Ascultă nene Vizirule, interveni funcționarul. Pe Sena ai călătorit vreodată cu vaporul ?

Fostul voluntar răspunse afirmativ fără să se întrerupă din lucru. Socotea și iar socotea. Însemna cifrele în registru. Altea borcane și altele sticle. Pe categorii. Lăzi pentru pîine și pentru sticle de ulei, de bere, de vin, de limonadă. Altele deteriorate înainte de vreme. Cum să le micșoreze procentul ?

Odinioară, Viziru lucra cu oamenii. Sta de vorbă cu ei, îi sfătua. Le dădea explicații. Acum lucrează cu cifre despre mil de sorturi de ambalaje. E bine și așa ! Numai să nu înnebunească

că înainte de a se obișnuie cu noul său fel de viață !

Într-o zi, fu chemat la director. În biroul secretarei, pe un scaun, ședea o femeie. Era frumoasă și bine îmbrăcată. Mirosea a parfum din cel mai scump, franțuzesc. Viziru o cunoștea. Era vinzătoarea de la chioșcul de răcoritoare din centrul orașului. Nu încetă s-o observe, s-o studieze, în timp ce femeia se zvîrcolea ca peștele pe uscat. Nu cumva pentru ea îl chemase directorul ?

În sfîrșit, soneria zbrînlî și secretara vîrî capul pe ușă. Se întoarse îndată și i se adresă lui Viziru :

— Poftiți !

Viziru intră. Directorul îl îndemnă să stea pe un scaun. Îi arătă niște hîrții.

— Doamna Pescaru se plînge că a fost debitată pe nedrept cu cinci mil de lei, valoarea unor ambalaje.

— Nu-i pe nedrept. Ambalajele...

— Poate e o greșeală.

— Nu-i nici o greșeală. Vinzătoarea a lăsat lăzile în stradă. Unele au dispărut, altele s-au stricat, iar altele au fost sparte în iarnă și arse.

Directorul îl porunci să găsească o cale, să dea ambalajele la reformă și să șteargă datoria femeii.

— Eu nu pot găsi nici o cale ! Dacă dînsa nu mai plătește, cine suportă paguba ?

Directorul îl privi pe sub sprîncene. „Ce întrebare e asta ?” El era numai de puțină vreme oraș și încă nu auzise de Petre Viziru. Se întunecă.

— Nici pe ea n-o putem pune la plată. Are salariu mic.

Petre Viziru nu mai răspunse. Directorul stăruie. Pînă la urmă, dădu tot el calea :

— Să se facă un proces-verbal de scădere !

— Lăzile nu pot fi scoase din uz. În factul scrie că au fost la primul transport.

Directorul sări ca ars.

— Fă așa cum îți spun !

— Nu pot. Eu am încheiat proces-verbal de imputație.

În romanul în pregătire, „Inima omului”, scriitorul Șerban Nedelcu relatează aspecte din destinul unui om angajat în bătălia pentru socialism. Petre Viziru, eroul cărții, traversează medii sociale diverse, trăiește momente dramatice. Autorul cunoscutelor romane „Drum deschis”, „Învățătorii”, „Moara Săracă” etc. căutînd în primul rînd să surprindă și să oglindească frămîntările sufletești ale eroilor săi, se dovedește același bun cunoscător al mediului despre care scrie.

Inima omului

Urmă o discuție lungă. Tîrziu, directorul îl lăcu semn că au terminat.

— Rămîne așa cum am spus ! Du-te și execută dispoziția ce ți-am dat.

Viziru nu-l mai răspunse, dar nici nu se gîndea să execute ordinul. Se întoarse și ieși. Porni către biroul său. Liftul era stricat și urcă pe scări. Intră în birou gîfîind. Nu vorbi cu nimeni și nu mai umblă în dosare. Cu fața pămîntie, se așeză la masă. Vîrî mîna în buzunar și scoase un creion leștin, cu pastă albastră. Scrise demisla și o duse la camera de la etajul întâi, la registratură. Începu să sune din nou scara. Mergea încet de tot și se oprea la fiecare treaptă. I se părea că are o mare povară în spate. Îl durea cumplit inima. La etajul trei se așeză pe o treaptă. Scoase din buzunar o pilulă de nitroglicerină și-o înghiți. Porni din nou. Nu mai răsufila așa greu, și durerea din piept parcă îi mai scăzuse, dar avea amețeli și capul îi vijia. Ce se întîmpla oare cu el ?

Ajunse în birou și, înainte de-a se așeza pe scaun, se prăbuși pe parchet. Arhivarul sări să-l ridice. Dactilografa îl oprî cu un semn.

— Lasă-l nene Ghergane ! Poate are infarct și nu e bine să-l miști de la locul lui. Cheamă salvarea !

După vreo trei zile, Ilie Brebu se afla pe o stradă, în București. Se ducea la minister, unde voia să rezolve o cerere. Pe drum se întîlni cu Enache. Îl îmbrățișă și îl sărută.

— Ee, de cînd nu ne-am mai văzut !

Era de dimineață și la minister putea să intre abia către prînz. Porniră la plimbare, pe trotuar. Își amintiră de vremea cînd lucraseră împreună în raionul Bujoru.

— Cîți au mai rămas din cei vechi ? întrebă într-un tîrziu Brebu.

— Mai sîntem doar cîțiva.

— Radu Catană pe unde e ?

— Șef mecanic la o gospodărie de stat.

— Zău ? Numai atît ? zise cu răutate Brebu.

— Atît !

— El, care visa să ajungă în biroul comitetului regional, așa de jos a căzut ?

— Așa !

— Și încă-i prea mare ! Țsta nu merită să fie nici ajutor de mecanic.

Enache clătînea din cap. Brebu își încălță glasul :

— A vrut să mă distrugă și pe mine, dar nu i-a mers.

— Da, da, nu i-a mers !

Glasul lui Enache avu un accent de ironie. Ilie Brebu nu-l simți.

— Nu era numai incapabil, era și rău ! Rău și

sîzbunător, măi frate Enache ! De-ai ști cît de mult te urăște ăsta, și s-ar face părul măciucă ! Și pe tine a vrut să te nimicească. Dacă nu l-aș fi ținut eu în frîu, dacă nu te-ar fi prețuit tovarășul Aramă, te-ar fi zdrobit încă de-atunci, de cînd ai luat poziție în favoarea lui Petre Viziru. Apropo, ce mai face moșneagul ?

— E în spital. Acum cîteva zile a făcut un nou infarct.

— Bă, săracul ! Și a scăpat ?

— Încă nu se știe. Poate că da.

— Îmi pare rău de el ! A avut și omul ăsta o soartă !... Acum, după ce s-au scurs atîția ani, îți spun cu mîna pe inimă. Mi-a fost simpatic. Am ținut la el. Dar ce era să fac ? Radu Catană mi-a dat sarcină să-l analizez toată activitatea. I-am analizat-o și toate probele au pledat în defavoarea lui. Sînt convins și azi că am conștiința curată. Că dacă eu aș fi abuzat măcar cît de cît, m-ar fi dat în vileag instructorul acela. Și pe el l-or fi reabilitat.

Îl prinse pe Enache de braț. După cîteva pași, îl dădu drumul și continuă :

— Poate nu știți. Atunci m-au retrogradat din pricină că nu m-am înțeles cu Radu Catană, dar

m-au avansat iarăși. Sînt prețuit de toți. Am stat cîteva luni director de școală, iar acum sînt vicepreședinte al statului raional. Răspund de învățămînt și de problemele culturale.

Brebu mințea și Enache Manea știa acest lucru. Vicepreședinte la Urziceni era profesorul Iulian Buzea. Vru să-l ia pușin în răspăr, dar se opri. Ce rost avea să mai discute cu el ? Ilie Brebu îl iscodi cu privirile. I se păru că pe fața lui stăruie un suris neîncrezător.

— S-ar fi putut să mă fi înșelat în unele aprecieri asupra lui Petre Viziru, dar n-am fost rău intenționat. Și dacă Radu Catană nu m-ar fi împins de la spate, n-aș fi propus excluderea. Că știți cum era el ! M-a chemat într-o zi la el și mi-a pus problema de-a dreptul : „Și dacă vrei tu și dacă nu, Viziru tot va fi scos. Crezi că n-aș fi putut să-l dau pe mîna Securității ? Aș fi putut, dar n-am vrut. Asta ar fi însemnat să-l aresteze și pe urmă să se abată și asupra comitetului nostru o pată neagră, să fim laviniuți că am fost niște gură cască : între noi a lucrat nestîngerit un spion !” Îți dai seama că în asemenea situație nu mai puteam sta la îndoială. Spre binele nostru, al întregului raion, ba chiar al lui Petre Viziru, care a scăpat de închisoare, am opinat pentru excludere.

La o răspîntie se despărțiră. Ilie Brebu ajunse în dreptul unui chioșc de ziare. Scoase treizeci de bani.

— Dă-mi și mie „Scînteia” !

Ilie Brebu luă ziarul și-l răsfol. Tresări. Într-o pagină, o informație cu titlul pe două coloane : **Reabilitarea unor vechi membri de partid.** Erau vreo 20, printre care și Petre Viziru.

Îl cuprînsese frica. „Acum ce-o să se-ntîmple ?”

Se opri într-o grădină publică și se așeză pe o bancă. Își prinse capul în palme... Iar după o pauză, în cursul căreia i se oprise parcă respirația, încercă să întrevadă viitorul. Petre Viziru, nu numai că fusese reîncadrat în drepturile sale, dar primise și o decorație mare. Va căuta, pesemne, să se răzbune pe el. Îi va cere, măcar, socoteală ! Va înainta o plîngere contra lui !

Bunele simțămînte din clipa cînd aflase despre boala fostului voluntar pieriră ca luate de vînt. Și o dorință puse stăpînire pe el : „Dacă infarct !”...

Nu îndrăzni să gîndească mai departe.

ȘERBAN NEDELCU

Cinturile mele

Din cinturile mele
Spre zări bat alte stele...
Sînt inimi ce le-mparte
Iubirea mea departe.

Din cinturile mele
Fînd peste mări vîntrele,
Să uite-n largul vieții
De valuri toți drumeții.

În cinturile mele
Se-ngîna violoncele
Spre culmi strunînd arcușul
Cînd le-auziți arcușul.

Eu cinturile mele
— Stol viu de rîndunele —

Forc soarelui fîiorul
De-aveți cernit pridvorul.

Cu cinturile mele
— Ciulin și micșunele —
Vă răsădesc grădina,
Doar să le-aleagă-albina.

Torn cinturile mele
Brumatei ulcele,
Să vă dureze-o cină
E-un bec de vis vecină.

Și-odată dacă-n pace
Doar cîntărețul tace,
Eas cinturile mele
Să-i taviți cu ele.

ȘERBAN BASCOVICI

EXAMENUL ȘI VISUL

Intr-un compartiment de tren estival în care călătorii bronzaji veneau de la mare sau plecau la munte, apariția acestui copil înțelept, sagace și preîmpunător maturizat nu putea decât să mă ulmească într-un mod straniu. Bucuria de a-l fi descoperit mi-a fost însă împărțită în egală măsură cu tristețea micii sale istorii personale povestită concentrat ca într-o pagină de jurnal kafkian. Il cheamă Ionescu B. Gheorghe, este fiul unui țărăn cooperator din comuna Drăcșănel, județul Teleorman, și are patrușprezece ani.

Ascultându-l și privindu-l cum vorbea cu un aer trist, mi-am amintit de Dariu al lui Zaharia Stancu și de Nicolae al lui Marin Preda, cu atât mai mult cu cât Ionescu B. Gheorghe încerca să lase din aceeași zonă a Teleormanului de unde ieșiseră eroii pe care mi-i evoca și anume din Salcia, Turnu, Roșiori, Siliștea-Gumești și Udupu. Micul, încăpăținatul și posomoritul meu erou se întorcea de la Brașov unde dăduse examen de admitere la școala profesională a uzinei „Tractorul”. Ce să mai lungim vorba? La acest examen a căzut. Va repeta încercarea la toamnă, tot la școala profesională a „Tractorului”, deoarece visul său nelinduplec și mistuitor este acela de-a ajunge muncitor frezor de înaltă calificare. Fără să mai pot răsturna rezultatul implacabil al examenului, trebule totuși să afirm aici că rar mi-a fost dat să văd și să cunosc un băiat atât de inteligent, cu un dar atât de acut al observației, cu o înțelepciune atât de dirză și de nerosemată. În compartiment se găsea și o profesoară de matematică de la un liceu din Ploiești. Profesoara a purtat cu el un dialog ce doborâdea pe încetul caracterul unuia și după vreo oră, deși fusesem martor, mi-a spus:

— Este un băiat excepțional de înzestrat. Mă mir cum de-a căzut la examen!

După excursia dialogată prin universul specializat și atât de criptic pentru mine, al matematicii, am deschis și eu vorba despre literatură, copilul acesta trecându-mi prin fața imaginii Marelui și Vitoriei Lipan, peisajul tragic din „Pădurea Spinzuraților” și din „Răscoala”, lumea romanelor lui Jules Verne, foșnetul eminescienelor păduri de argint, zăngănitul de spade al prozei din cel treis mușchetari și drumul atât de aspru și potrivnic lui Dariu.

A fost rîndul meu să exclam în fața profesoarei de matematică:

— Cum a fost cu puțință ca un astfel de copil să cadă la un examen aparent atât de simplu?

Apoi, pe neașteptate, copilul acesta a trăit în fața celor opt călători din compartiment, o mică și violentă dramă. Acceleratul nu avea oprire la Roșiori și el a fost nevoit să meargă pînă la Caracal. Am văzut atunci în ochii săi cele mai incandescente și dureroase lacrimi din viața mea. Știai de unde venea proaspătă și amară lăcrămie? N-o să mă credeți: ea venea de la ideea că acest ocol neprevăzut îl va face să ajungă la lumina zilei în satul Drăcșănel și că lumea, văzîndu-l cu mica lui servietă de vinilin maron, legată cu o curea, îl va întreba: „Gheorghijă, ce făcuși la examen?”

Deși am vorbit cu el ceva mai puțin de trei ore (înfinat mai mult decât la cel mai aspru examen de admitere într-o școală profesională) nu încetez să cred că am cunoscut la Ionescu B. Gheorghe un

copil atât de înflăcărat în visul de-a ajunge frezor, și atât de bine pregătit la disciplinele examenului (matematica și limba română), încît consider că nereușita nu este a lui, ci a comisiei care nu l-a descoperit mica și remarcabilă lui personalitate în mulțimea celor câteva sute de candidați.

Dar mai ales, ajungînd aici cu această istorie tristă, vreau să copleșesc cuvînt cu cuvînt remarcă la amară:

— La oral pe unii candidați profesorii îi ajutau, spunîndu-le vezi că acela-l verb, vezi că acolo-l un complement circumstanțial de loc, dincolo este un pronume posesiv.

Sînt gata să jur cu mina pe inimă că în astfel de împrejurări un copil de 14 ani nu minte. Observă și tace, umilit de amestecul binevoitor al unei proptele pe care el, venind tocmai din Drăcșănel, nu are cum s-o cîștige.

Plecînd de la această întâmplare, mă gîndesc ce bine și folositor ar fi nu numai pentru comisia examinatoare, dar chiar și pentru uzina respectivă, dacă în cadrul examenului ar intra și un test sub forma unui dialog între profesor și elev, un test avînd caracterul unei convorbiri libere și multilaterale, menit să dezvăluie sufletul, ideile și gîndurile viitorului frezor strungar sau mecanic de precizie.

Oricum, la toamnă voi merge cu Ionescu B. Gheorghe la examenul de admitere. I-am făgăduit acest lucru și îl repet acum în fața opiniei publice cu inima curată și mai ales avînd conștiința că ajut la afirmarea în viață a unui copil care nu are un vis mai înflăcărat decât acela de a deveni frezor.

PETRU VINTILĂ

Funicular la Porțile de Fier.

Poșta redacției

Despre poezie

un caz. Poeziile dv. n-au nici o șansă de a vedea lumina tiparului. V-o spun cu toată cinstea și vă doresc numai bine.

Ion Al. Durac, Tîrговиște: Vă rog să nu uitați că „Albina” e o publicație ai cărei cititori, în marea lor majoritate, sînt țărani. Sper că m-ați înțeles cum trebuie. Mai trimiteți — în acest sens.

Luca Onul, comuna Telciu, județul Bistrița-Năsăud. Calitățile nu lipsesc, mai ales în „Peisaj” și „Secvență de vis”. Deocamdată atît. Reveniți.

Radu Vlăcu, comuna Cîmpineanca, județul Vrancea: Ne-ați trimis două lungi compuneri dovedind mult debit verbal și ușurință de versificare, dar prea puțină substanță poetică. De fapt sînt un fel de cronici rimate, izbutite pe-alocuri, ratate în altele (de pildă finalul celei intitulată „Într-o dimineață la seceriș”). V-aș propune pentru viitor o mare severitate față de cuvînt.

Avrămolu Emilian, satul Budești, comuna Coțești, județul Vrancea: Versurile trimise nu se întîlnesc cu cerințele specifice ale unei reviste ce se adresează satelor. Încercați în altă parte.

Baltes Nicolae, Sibiu: Versuri în general corecte, însă patriarhale, lipsite de ritm contemporan. Așadar, cu tot regretul, poate... altădată.

Ioan Covaciu, Sighetul Marmației: Nu, în nici

Ștefăniță C. Ionel, comuna Grumezoaia, județul Vaslui: Aș dori ca răspunsul meu la poezia „Și zîmbește și se miră” să-l primiți cu zîmbet și fără mirare: e prea ușorică, prea crudă, prea naivă și, din păcate, cu scrisoare greșeli de gramatică.

Vasile Dincu, comuna Runcu, județul Bistrița-Năsăud: Deocamdată nu. Să vedem în viitor. S-ar putea ca dorința noastră comună să se împlinească.

Petre Paulescu, București. Maurul și-a făcut datoria... De acum încolo făgăduiți-mi să las rezolvarea corespondenței dv.

EUGEN FRUNZA

ALBINA COPIILOR

Legende

Piatra Teiului

Sobru și marestos, argintat de raze, singuratec, cu frunte votevodală, Ceahlăul domină plaiurile Moldovei, ca un străjer neînfricat. Arhitectonica naturală a muntelui, solitudinea sa, fantastică îmbinare artistică a turnurilor și a turnulețelor sale au atras atenția oamenilor din toate timpurile; în jurul muntelui s-au creat cîntece populare, legende de o frumusețe nepieritoare. Ele au coborît de pe Toaca, vîrfurile cu cea mai înaltă altitudine (1911 metri), și s-au risipit în pulberea satelor moldovene, peste Lutul Roșu, peste Detunata sau Lespezi, peste Panaghta, Chiciorul Matcelor, Chiciorul Sîhastrului, Gura Plaiului, Dîmbul Sînet sau al Gicovanului.

Astfel, dincolo de apa Durăului, se află o stîncă foarte înaltă, numită Piatra Teiului. Izolată de stîncile Ceahlăului, ea își atrage atenția de departe și fără vrere te întrebă ce cauți pe întînderea unui plai neted și liniștit. Oamenii de aici se grăbesc să-ți spună că piatra a fost luată de diavol din cetățile Bistriței și să țnece satele din Țara de Sus. Zorii zilei l-au surprins însă în apropierea rîului și i-au răpit puterea. Diavolul a fugit, abandonînd uriașa stîncă pe locul unde se află și astăzi. Mai tîrziu, un oier moldovean îndrăzneț a supt pe stîncă și a plantat acolo un tei. Teiul s-a prins și stîncă s-a numit Piatra Teiului.

Ca un revers al acestei legende, oamenii zilelor noastre au stăvilit apele Bistriței și au creat astfel o legendă adevărată și nepieritoare. Acum, în oglinda lacului de acumulare de la Bicaz, Ceahlăul, votevodul munților Moldovei, își privește chipul cu o înedită strălucire. Culmile lui bătrîne, încărcate de cetini și de legende, însușează pe stilpi metalici călătoria uneia dintre cele mai minunate legende contemporane — cea a luminii!

NICOLAE NASTA

Ultima fotografie a lui Costel

GLUME ■ GLUME

Profesorul: Spune-mi, Tănăsescule, unde a fost înfrînt prima dată Ștefan cel Mare, de către turci?

Elevul: La pagina 143!

★

Mama (il dojenește pe Victoraș pentru pozele lui): Victoraș, am să te spun lui tăticu!

Victoraș: Of, mămico, nu poți să păstrezi nici un secret!

LEI ȘI ȚINTĂRI

Cu ceva timp în urmă, nu mică a fost mirarea locuitorilor din statul indian Gujarat, constatând că lei din jungla Ghir au dispărut cu toții ca prin minune.

Cercetările întreprinse pentru elucidarea acestui fenomen ciudat au dus

CURIOZITĂȚI

În concluzia că lei s-au refugiat în alte regiuni, ne mai putând suporta ținării care s-au înmulțit peste măsură.

Pare absurd că regele animalelor a fost alungat din locurile lui de baștină de niște insecte atât de neînsemnate. Și, totuși, așa s-a întâmplat. S-a adevărat, așadar, încă o dată zicala: „Buturuga mică răstoarnă carul mare”.

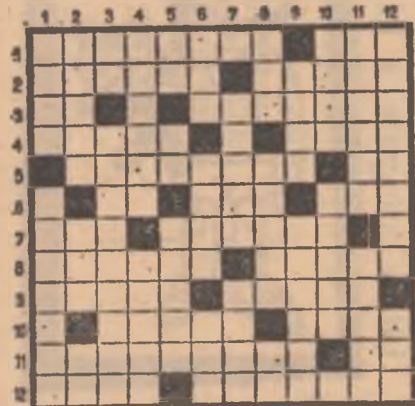
PORCUL SALVATOR

Pescarii din insula Grenadina (Arhipelagul Antilelor Mici) folosesc un mijloc original de orientare pe mare. Când ies în larg ei nu folosesc nici un aparat de navigat. În schimb, iau de fiecare dată cu ei câte un porc viu, pe care îl țin într-o cămaruță din barcă.

Dacă pescarii se rătăcesc, porcul este aruncat în apă. Ieșind la suprafață, el se îndreaptă, în mod instinctiv, spre țărmul cel mai apropiat. Pescarii îl urmează.

După ce își regăsesc drumul, pescarii scot animalul salvator din apă, dacă acest lucru este posibil, și își continuă liniștii călătoria, cu certitudinea că vor ajunge la țărmul dorit.

DIVERTISMENT

ORIZONTAL : 1) La grădiniță (masc)... — ...și la riu. 2. Ora unui elev... — Soldat. 3. Unu... — iarăși unu. 4. Mare... mare — Credință deșartă. 5. Era... în vechime — Nou la-nceput ! 6. Mere ! — Perechi fără... egal ! — Nu merge. 7. Tot aici. — Pusă pe lei-colo. 8. Cu joc și voie bună — A lux din păr. 9. A oprit la poartă. — Grade... viticole. 10. Ținute la eurent — Pământ și apă. 11. Trei luni la rind — Calul rebusistilor. 12. Cu chiu cu vai — Celebritatea lui Pitagora.

VERTICAL : 1. Un școlar... — ...și vara lui. 2. Primul... la facultate — Vorbă pășărească — Puse în ciorbă ! 3. Ucenicia mai întâi ! — Un fel de lecții studențești. 4. Pune piatra de temelie — Două puncte pe ! 5. Nu duci lipsă — Capul lui Azorică ! — Nu-s din poveste. 6. Untdelemn ! — Mat — Răsărit. 7. Merge pe apă — Muscă exotică. 8. multe muște. — Oțelul... bețivului — Literă grecească. 9. Nestemata cerului — Stalagmită în miniatură. 10. Un fel de arjar (reg.) — Caleștile iernii. 11. Clește — Face eurent. 12. Asistență la drept — Într-o ureche.

GH. BALĂNESCU

CEL MAI VECHI
TÎRG AL ȚĂRII...

Așezat într-o zonă capricioasă a Jiului, care își resfira odinioară pinza apelor „pe sub obrefie”, loc ocupat azi de oraș, vechiul târg al Olteniei, Tîrgul de pe Jiu, își are originea într-o stațiune comercială romană : Mansio-Jiliensis. Să presupune că aici, la ivirea romanilor, se afla un sat vechi de tot, cu poziție favorabilă față de drumurile romane, care legau castru și municipii ca Drubeta, la apus și Pons-Aluti — din preajma Govorei de azi.

Mult mai târziu, satului i s-a spus Frăsinet, nume ce vine de la „Dictamus frasinella”, plantă lingă care dormeau în noaptea de Ispas, bolnavii veniți de departe, chemați de o legendă a locului. Din această cauză i se mai spunea și „Tîrgul cu Flori”.

Într-un document din sec. al XV-lea, al lui Dan Vodă al II-lea, apare numele Jil, ce derivă din vechiul cuvânt tracic și cu rădăcinii în sanscrită = salil = apă, adică târgul de lingă apă, iar dacii îl mai spuneau Rhabon sau Arhabon.

Populația sa, mică la început, s-a mărit cu locuitorii care coborau din spre munte, cu neguțătorii de tot felul, cu veterani romani pripășiți în Dacia și cu oameni din Birlești-Bumbești de azi.

Fostul târg al țării Lytua, întinsă între Jiu și Olt, fu multă vreme și capitală a vechiului și ultimului ju-

deț Jaleș, nume luat de la apa Jaleșului pe valea căruia a existat cindva o localitate Dăbăcești, reședință a primilor cnezi.

Abia prin secolul al XV-lea, târgul este menționat sub numele de „Jiul”, document emanat de la Mircea cel Bătrîn în legătură cu Tismana, iar în 1429 devine Tîrgul Jiului.

Ca multe din orașele mici, de sub munte, târgul are o istorie dramatică, dacă ar fi să menționăm doar călcările repetate ale pasvangiilor (de la Pasvanoglu, pașă rebel din Vidin) care trec prin foc și sabie locuitorii săi prin sec. al XVIII-lea, apoi cele ale Cîrjașilor, alte bande de țilhari, iar după ele adaliții, plecați din Ada-Kaleh.

După moartea lui Tudor, orașul trece printr-o și mai grea cumpănă. Sub pretextul că urmăresc pandurii, turciiucid pînă și femeile — motiv pentru care localitatea atît de veche se infirpă greu în urbe. Prin 1930, avea 1346 de case și abia 12 000 de locuitori, față de cele peste 30 000 azi — cu un mare complex de industrializare a lemnului, cu cea mai mare industrie de ciment din țară, și multe alte întreprinderi prospere care sub auspiciile noilor organizări teritoriale va crește continuu.

N. D. CARPEN

...după calculele profesorului sovietic P. A. Șumski, aproape o cincime din suprafața globului pămîntesc este acoperită cu gheață ?

...în sistemul nostru solar există aproximativ 2 milioane de comete ?

...dintr-un gram de argint se poate obține o sîrmă lungă de 2 kilometri ?

...61 la sută din teritoriul Braziliei (8 513 844 km.p.) este acoperit de păduri ?

...dintre toate animalele, cele mai rezistente la frig sînt rațele și gîștele, ele putînd suporta chiar o temperatură de minus 110 grade Celsius ?

PENTRU
GOSPODINE

RACHIU DE CASA

Pentru a obține un rachiu gustos, dizolvăm 20 grame drojdie de bere în puțină apă călduță și o turnăm în trei litri de apă fiartă. Lăsăm să se răcească. Deșertăm apoi apa într-un borcan, pe care îl legăm la gură cu tifon și îl ținem la soare o lună de zile. După aceea, turnăm apa într-o damigeană și îi adăugăm 1 kg de miere de albine. Dopul damigenei nu trebuie să fie nici smolțit, nici indelat prea tare.

Se obține un rachiu minunat, tare și sănătos.

SARMALE CU HRIBI

Se fierb 1/2 kg hribi uscați (cluperol de pădure), se toacă mărunt și se pun laolaltă cu orez, patru cepe prăjite, mărar, piper, un măr crud ras și un pic de bullon. Se umplu apoi sarmalele învelite cu foi de varză acră și se fierb domol, pe marginea plitei.

Se servesc presărate cu crepă prăjită. În umplutură, în loc de orez se pot pune orupe de porumb. Oricum ar fi, sînt mult mai gustoase decît cele cu carne.

...după unele calcule, primul zbor pe Lună al unei nave cu oameni la bord va costa peste 20 miliarde de dolari ?

...un miligram de aur artificial, obținut din plumb, costă aproximativ 1,5 milioane lei ?

...Bulgaria este țara unde se nasc cei mai mulți gemeni din lume ?

...inima unei balene albastre cîntărește 500 kg. ?

...expoziția mondială din 1967 de la Montreal (Canada) a fost vizitată de peste 15 milioane de oameni ?

...la finele anului trecut existau în toată lumea 29 de uzine atomo-electrice ?

...în prezent, numai 3 la sută din alimentele destinate hranei omului provin din mări și oceane ?

...din cele 12 milioane de locuitori ai Perului, mai mult de jumătate sînt indieni, iar restul — albi și metiși ?

Simțurile insectelor

Aproape toate insectele sînt dotate cu organe auditive. Urechile unora sînt amplasate, însă, în locuri neobișnuite. Lăcusta, de pildă, are urechile așezate pe picioarele dinapoi, greierele — pe picioarele dinainte. Muștele și țînțarii percep sunetele cu ajutorul unor mustăți-antene. Aceste mustăți sînt formate

O măsură
necesară
de prevedere

ASIGURAREA

IL A

A D A S

IX

Ieri, am poposit din nou, la locuința gospodarului din jurul Capitalei. Cel a cărui agoniseală de ani se dusesse pe apa Simbetei, deoarece nu se hotărîse să încheie o asigurare complexă, a gospodăriei, la ADAS.

Casa o reparase. Primise o sumă de la ADAS, ca urmare a faptului că imobilele sînt asigurate prin efectul legii. În interior, însă, mai era loc gol pentru mobilă și pentru alte lucruri trebuincioase în gospodărie.

Am discutat cu gospodarul, cu soția sa, cu cîțiva vecini. Tragica întimplare constituie un semnal de alarmă. Mulți încheiaseră asigurări. Era oare necesar să se întîmple un ne-caz pentru a se acorda atenția cuvenită măsurilor de prevedere, pe care le reprezintă asigurările la ADAS ? Reproduc părerea citorva dintre cei cu care am discutat :

— Omul pînă nu se lovește de pragul de sus, nu-l vede pe cel de jos !

Cunoaștem acest proverb. Dar el nu trebuie să-și găsească aplicabilitatea în ceea ce privește spiritul de prevedere. „Asigurarea la ADAS trebuie încheiată ÎNAINTE de a te lovi cu capul de pragul de sus”, spunea o gospodină. Și ne-a arătat contractul. Avea mare dreptate. Aceasta, cu atît mai mult cu cît răspunderea ADAS continuă, fără nici o modificare, și în locul sau localitatea unde se mută asiguratul, indiferent din ce motive.

— Este asigurarea complexă a gospodăriei neapărat necesară ? am întrebat cîțiva locuitori ai comunei vizitate.

— Nu încape vorbă, mi-a răspuns un bătrîn cu argint în plete. Și bine ar fi să înțeleagă toți acest adevăr.

Da, așa este, bade. Asigurarea complexă a gospodăriei este necesară oricui...

AUREL CRIȘAN

dintr-o mulțime de perișori sensibili, care vibrează puternic la cel mai slab sunet. La capătul fiecărei muștăți se află cite un modul nervos, care transmite creierului mare sunetul perceput.

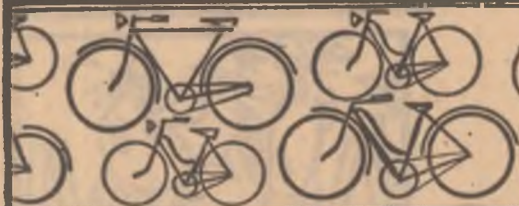
Majoritatea insectelor deosebesculorile. Albina, bunăoară, percepe toate culorile ca și omul, cu singura deosebire că ea percepe culoarea roșie ca neagră. În schimb ochii îi sînt mult mai sensibili ca ai omului.

Monument valoros de piatră ridicat în anul 113 e.n. de renumitul arhitect Apolodor din Damasc, Columna lui Traian constituie una din sursele arheologice pentru studierea unei pagini glorioase din trecutul poporului nostru. În fotografie : O scenă de pe Columnă.

**SORTIMENTE BOGATE DE
biciclete**

Se vind si cu plata in rate
in magazinele universale si
specializate ale

**COOPERATIVELOR
DE CONSUM**

Specialiști, tehnicieni și crescători de animale din fermele întreprinderilor agricole de stat, din cooperativele agricole de producție!

Odată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări este necesar să preveniți și să combateți îmbolnăvirile. În acest scop, puteți procura produse biologice și medicamente de la farmaciile veterinare și depozitele specializate ale Direcției generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

INTREPRINDEREA

de industrie locală Nr. 1

BRAILA

Piața Hristo Botev, Bloc A 2 — subsol — tel 29.90

- Plăpumioare pentru copii din crep de chine, la prețul de 109 lei/buc.
- Garnituri din finet și pichet, pentru copii, cu prețul de 28 lei și respectiv 44 lei/buc.
- Articole pentru căsătorii (voaluri pentru mirese, coroane și cocarde din mătase).
- Guri de ham, ștreanguri, căpestre și hături din fire de sizal.
- Luminări albe și galbene, toate mărimile.
- Săpun pentru rufe de 45% și 60% grăsime.

Din programul de televiziune
11—18.VIII 1968

DUMINICĂ:

Programul 1: 10.00 Ora satului. În cuprins: ● Lucrări de sezon ● Agrotehnica în acțiune ● Viorile de la Bala ● Dialogul de duminică ● Buletin agro-meteorologic ● Muzică populară românească. Cântă o formație condusă de George Carahulea. Soliști: Pușa Poenaru, Polina Manoilă, Elena Duinea, Marla Bohan, Marilana Ionescu, Elena Ionescu-Greculea și Toni Dumitrache (acordeon). 11.30 TV pentru specialiștii din agricultură. Folosirea apelor subterane pentru irigații; 14.00 Zig-zag — telegazeta duminicală; 20.15 „Chemarea mării”. Emisiune de varietăți; 22.00 Studioul Mic: „Rochia” de Romulus Vulpescu. Programul 2: 20.00 Reporterii noștri

în țară și peste hotare; 21.25 Film artistic: „Vântul din sud”

LUNI:

19.00 Dimineața maturității — emisiune pentru adolescenți; 20.55 Tele-universitatea: Perju; 21.30 Film artistic: „Corsarii din Bois de Boulogne”

MARȚI:

20.00 Film serial: Thierry la Fronde; 20.45 Seară de teatru: „Amintirea a două dimineți de luni” de Arthur Miller

MIERCURI:

19.00 Pentru tineret. O versiune reactualizată după basmul Fraților Grimm, „Scufița Roșie”; 20.30 Varietăți... de la

mare; 21.35 Teledinmarea: „Ceață la San Francisco.”

JOI:

Programul 1: 19.00 Studioul pionierilor; 20.20 Cel de al VI-lea Festival al cîntecului, jocului și portului pe litoral. Transmișiune în direct de la Mamaia. În această seară — Ansamblul folcloric din județul Constanța; 21.40 Teleglob; 22.00 Ecran literar. Programul 2: 21.00 O seamă de cuvinte. Fabuliștii români; 21.30 Comedie cu Mickey Rooney.

VINERI:

17.30 Pentru școlari: Ex-terra '68; 18.00 Drumuri și popasuri — emisiune turistică. Valea Putnei; 19.00 TV pen-

Magazin

PÎNĂ LA
31 AUGUST

cămăși BIUZE
ARTICOLE DE PIAJĂ ROCHII
costume TESĂTURI
tricotaje
SI MULTE ALTE
ARTICOLE DE VARĂ

de VARĂ

REDUCERI
DE PREȚURI
pînă la 30% IN MAGAZINELE

ABONAȚI-VA

la ALBINA, revistă săptămînală enciclopedică populară pentru sate! Indemnați și pe prietenii și cunoșcuții dumneavoastră să se aboneze și să citească ALBINA, care publică reportaje despre viața economică și culturală a satelor noastre, articole de istorie și de știință popularizată, pagini „Magazin”, versuri, schițe și poezii, satiră și umor etc.

Abonamentele se fac la factorii poștali și oficiile poștale din localitățile dumneavoastră.

Prețul abonamentului pe întreg anul 1968 este de 13 lei.

SIMBĂȚĂ:

Programul 1: 18.00 Natație. Finala Campionatelor naționale individuale; 19.00 Pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val Vîrtej; 20.00 Tele-enciclopedia; 21.15 Film serial: „Campionii”. Programul 2: 20.15 „Eu sînt Barbu Lăutaru”. Montaj muzical-literar; 21.30 Recitalul de simbătă seară: Violonistul Ion Voicu; 22.15 Roman foileton: Bagardăre (V).

NUMERELE CISTIGĂTOARE

Cind s-a rupt turta micuței Sabina, veniseră mulți vecini ai familiei Mates din Murfatlar ca să vadă pe ce va pune mina fetița și încotro îi va fi norocul. Puseșeră pe masă un ac cu așă, un creion, o sapa, un pahar, o foiță de hirtie și niște cercei.

Oamenii erau atenți să vadă ce meserie își va alege Sabina. Și comentariile nu conteneau, în timp ce Sabina oscila de la un obiect la altul.

— De ac nici nu s-a atins. O să umble bărbatul ei fără petice.

— Dar nici pe pahar n-a pus mina, așa că nici gura nu va simți licoarea Murfatlarului.

— Uite că a atins creionul și foița de hirtie.

— Bravo! asta scriitoare se face.

Anii au trecut și Sabina n-a devenit o femeie harnică. Rare ori lua acul în mână, dar și mai

rar — sapa. De creion nici nu-l păsa.

Toate astea pînă într-o zi cînd s-a produs evenimentul. Mai întîi i-a ajuns în mînă o foiță de hirtie. Era un bilet de loterie. Ducase: 68 (anul în care i se va împlini fericirea), 11 (totalul literelor numelui ei) și 4 (totalul literelor instituției Loto care îi va aduce norocul).

Sîmbătă, cînd s-au afișat numerele cîștigătoare, Sabina era prezentă. Cu suflul la gură, urmărea șiragul cifrelor.

— 68, strigă el bucuroasă. **II** am. Uite-l și pe 11.

— Ești norocoasă, te îmbogățești, comentau oamenii din jur. Sabina căuta cu privirea cifra 4. Nu era. Auzi, tocmai Loto să-l facă figura. Și ea care s-a încrozut în această instituție serioasă.

Atunci, cîntă bătut pe umăr și îi spuse:

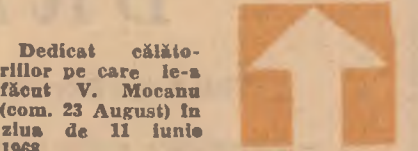
— Norocul și-l face omul cu mina lui.

Cînd a întors capul n-a mai văzut pe nimeni.

— Probabil a fost soarta, care mi-a dat un sfat, și-a zis ea.

Și tot uitîndu-se la lista cu numerele cîștigătoare, a zărit cifra 14. Între 4 al ei și 14 cîștigător, diferența era o simplă liniuță verticală. Parcă cineva spusese mai înainte că norocul și-l face omul cu mina lui...

Ajunsa acasă, căută creionul pe care nu mai pusese mina din pruncie. Cu creionul și cu foița de hirtie, adică ursele Loto, i se va împlini ei ursita. Fără să-i tremure mina sau să o mustre conștiința trase o liniuță verticală înaintea lui 4 și îi făcu 14. Acum era posesoarea unui premiu de categoria a doua în valoare de 11221 lei, cum avea să afle cîteva zile mai târziu cînd s-a dus să-l depună la o agenție. Cînd a fost să-și ridice cîștigul i s-a spus că banii au fost transformați în ani. Mai întîi n-a înțeles cum vine asta, dar după ce a fost judecată a priceput.

Dedicat călătorilor pe care le-a făcut V. Mocanu (com. 23 August) în ziua de 11 iunie 1968.

ARPAGIC LA MURAT

Murături ca ale lui Ion Ghelmengevi și niște gogoșari... Dar mai ales o varză de i s-a dus vestea în tot satul Siminic. De ce? Pentru că — spirit inovator în domeniul gastronomic — Ghelmengevi nu s-a mulțumit să pună varza la murat așa după cum apucase din moși-strămoși: cu mărar, morcovi, usturoi. A încercat o metodă nouă: cu arpagic. Și nu cu o căpățină-două, ca la usturoi ci, probabil ca să fie sigur de reușită, cu 33 de kilograme. Drept care a spart un geam de la magazia C.A.P. și s-a „aprovizionat” cu cantitatea de care avea nevoie. Acasă, a pus-o într-un sac de material plastic și i-a dat drumul în butoiul cu varză murată. Apoi a stat omul liniștit. Doar nu mirosea a usturoi, că... lucruse cu varză murată. Numai că după ce a vîndut lui Nicolae Gidoiu primele patru chile, treaba cu arpagicul a început totuși să se cam miroasă prin sat. Și n-a mai putut bietul Ghelmengevi să se curețe nicidecum. Poate că, într-un an, cită a fost pus să stea la răcoare — într-altă parte, nu acolo unde-și ține varza murată — o să-l iasă mirosul.

Dialog între doi scoțieni:
— Poți să-mi împrumuți 500 de lei?
— Nu.
— Să știi că asta am s-o țîn minte.
— Vezi, dacă îți dădeam banii, precis că uitai de ei.

Întrebări și răspunsuri

Sesizările prin care Maria Cojocar, fostă zootehnician la C.A.P. Topraisar, și-a dovedit vigilența și combativitatea inundînd diferite organe județene — ce-i drept, numai după ce a fost înlocuită din funcție — cu hirtii în care sorie că: „Cutare din conducere e rudă cu cutărică; din ing. X a luat un puț și nu l-a plătit; a fost sacrificată o oale și nu se știe ce s-a făcut cu ea; Y a fost înlocuit fiindcă n-a fost de acord cu Z” ș.a.m.d., s-au dovedit a fi banale calomnii. Intrucît n-au avut decît rolul de a pune mai mulți oameni pe drumul cercetării unor simple fantezii, îl propunem noi niște subiecte asupra cărora o asigurăm că nu are nici un risc de a fi acuzată de neadevăr:

Cine o fi de vină că la ferma de oi unde trebuia să se aplice principiul selecției, nu se poate stabili originea exemplarelor respective? Oare cine nu ținea nici un fel de evidență în acest sens? Cine făcea risipă de furaje, nerespectînd rațiile? Cine-și semna soțul în condica de prezență, în timp ce acesta hoinărea cu motocicletă?

La toate întrebările (și la multe altele) tehnicianul Maria Cojocar, poate da un răspuns precis, fiind în cunoștință de cauză.

Rufe murdare

Lui Vasile Costea din Rariștea, rufe murdare i le spăla nevasta, Dumitru. După ce le fierbea, le bătea și le clătea pînă leșeau lună. Azi așa, miine așa...

Dar de la o vreme, auzînd omul probabil că rufe murdare se spală în familie, sa gîndit să-l dea ajutor femeii. Cel mai mult l-a plăcut figura cu bătutul. Așa că — după ce au avut o discuție mai aprinsă, el s-a repezit la ea cu o prula. Cum nuiaua nu s-a dovedit a fi destul de convingătoare, Costea a scos un par de la gard pe care l-a... rupt apoi, pe spinarea nevastei.

Pentru asemenea procedee, credem că ar trebui să fie și el „fierț” nițel. Și poate și puțin stora...

DREPT LA TINTA

IN JUDEȚUL CONSTANȚA

Oameni grijulii, colaboratorii din 2 Mai au hotărît să cumpere în cursul acestui an 1968 (!) kg de strîmă pentru confecționarea unei plase la sectorul avicol. După realizarea acesteia s-a observat că lipsește nu mai puțin de 348 kg. Brigadierul Ion Bobea a susținut că nu s-ar fi cîntărit cum trebuie. Probabil că ar fi dorit să se cîntărească nu numai sîrma ci și ochiurile plasei.

S-a constatat însă că — grijuliu și el, dar numai cu propriul buzunar — Bobea luase plasa pentru nevoile gospodăriei personale. A luat însă... plasă pentru că, pus în fața evidenței, brigadierul a fost nevoit să plătească 4600 lei și a devenit... fost brigadier.

A LUAT...
PLASĂ

2 - 1 = 1

O să vi se pară o problemă simplă, de clasa întîia elementară. Nu vă pripiti. Decî problema i dacă cineva are doi cai, se duce cu ei la Obor și vinde unul, cu cîți cai se întoarce acasă? Cu unul, o să răspundeți dumneavoastră. Răspunsul nu este valabil dacă se referă la povestea lui Sandu Marinescu din comuna Bălcescu. El a plecat de acasă cu doi cai, a vîndut tot cu doi cai. În drum spre casă, vîzînd o iapă ce păștea pe un izlaz, a luat-o cu el, ca să aibă calul rămas cu cine să facă conversație.

N. Gherasim (Tuzla) a furat o butelie de aragaz și a îngropat-o, încercînd să o ascundă.

— Matalc, bade, nu ești proverbul că cine sapă groapa altuia...

Pagină realizată de Andrei CROITORU și Vladimir PANĂ
Desene Nic. NICOLAESCU

12 snoave
CUPON 2